

BULETIN INFORMATIV

AL CASEI CORPULUI DIDACTIC „SIMION MEHEDINȚI” VRANCEA

Nr. 2, august - septembrie 2026

Din cuprins:

FORMARE CONTINUĂ

**RESURSE
EDUCAȚIONALE**

ZILELE CCD

ISSN 3100-606X ISSN-L 3100-606X
EDITURA CARTEA VRÂNCEANĂ
FOCȘANI, VRANCEA

Cuprins

Cuvânt înainte.....	2
175 de profesori formați la CCD Vrancea pentru utilizarea tehnologiei și a inteligenței artificiale la clasă ..	3
Inf. dr. Simionescu Corina, Prof. metodist Măciucă Marius, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
EDUCAȚIE CU AI - Workshop	6
Inf. dr. Simionescu Corina, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
PROFESORUL DIGITAL- Simpozion	14
Inf. dr. Simionescu Corina, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
Introducere în psihoigiena școlară. Aspecte practice - Workshop	15
Inf. dr. Simionescu Corina, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
Impactul utilizării tehnologiei și rețelelor sociale asupra sănătății mintale a elevilor și profesorilor	20
- webinar județean	20
Inf. dr. Simionescu Corina, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
Banii în viața noastră: educație, responsabilitate, viitor - expoziție cu lucrările elevilor de la Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret” Focșani, realizată în cadrul proiectului local de educație financiară-....	24
Inf. dr. Simionescu Corina, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
A doua șansă în educație - program de formare avizat MEC.....	28
Inf. dr. Simionescu Corina, Bibl. Stela Stănoiu, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
ACTIVITĂȚILE DE CERC METODIC CU BIBLIOTECARI ȘCOLARI ȘI PROFESORII DOCUMENTARIȘTI DIN JUDEȚUL VRANCEA ÎN ANUL ȘCOLAR 2025-2026.....	31
Bibl. Stela Stănoiu, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
MONITORIZAREA CDI-urilor DIN JUDEȚUL VRANCEA ÎN ANUL ȘCOLAR 2025-2026	36
Bibl. Stela Stănoiu, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
DE LA UNIREA PRINCIPATELOR LA ROMÂNIA MODERNĂ: O COMPARAȚIE ÎNTRE 1859 ȘI 2026 – LECȚII PENTRU VIITOR. Un demers de reflecție istorică, educațională și civică	40
prof. metodist Mirela-Doina Serea, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
ZILELE CASEI CORPULUI DIDACTIC „SIMION MEHEDINȚI” VRANCEA. Educație, cultură, tradiție și viziune pentru școala vrânceană.....	47
prof. metodist Mirela-Doina Serea, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	
Publicațiile Editurii Casei Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, „Cartea Vrânceană”	53
Inf. dr. Simionescu Corina, Bibl. Stela Stănoiu, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea	

CASA CORPULUI DIDACTIC „SIMION MEHEDINȚI” VRANCEA

EDITURA CARTEA VRÂNCEANĂ

Str. Eroilor, Nr. 2, Focșani Vrancea

tel.: 0237.22 33 72

fax: 0237.22.69.74

e-mail: ccd_vrancea@yahoo.com

<https://ccdfocsani.ro/>

Colegiul de redacție

Dumitrache Ionica – director CCD Vrancea

Colectivul de redacție:

SIMIONESCU Corina – coordonator

MĂCIUCĂ Marius - Redactor

SEREA Mirela - Redactor

Mocanca Tamara - Redactor

STĂNOIU Stela - Secretar de redacție

ISSN 3100-606X ISSN-L 3100-606X

EDITURA CARTEA VRÂNCEANĂ

FOCȘANI, VRANCEA

Tehnoredactare computerizată și coperte:

Corina Simionescu

Întreaga responsabilitate privind conținutul lucrărilor aparține autorilor.

Cuvânt înainte

Un an școlar înseamnă mult mai mult decât succesiunea unor activități și evenimente. Înseamnă oameni, idei, întâlniri, întrebări, experiențe împărtășite și, mai ales, preocuparea permanentă pentru o educație care să răspundă lumii în care trăim.

Buletinul informativ al Casei Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea reunește, în paginile sale, o parte dintre activitățile desfășurate în anul școlar 2025–2026, ilustrând diversitatea preocupărilor instituției pentru formarea continuă a personalului din educație și pentru dezvoltarea unei comunități profesionale active.

Fiecare an școlar lasă în urmă mai mult decât activități, proiecte și rezultate. Lasă întâlniri, idei care au prins contur, experiențe împărtășite și oameni care au ales să învețe unii de la alții.

Ediția a II -a a buletinului informativ al Casei Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea adună câteva dintre momentele care au dat sens anului școlar 2025–2026. Sunt pagini despre formare, educație digitală, inteligență artificială, sănătatea mintală, educație financiară, bibliotecă, cultură și istorie, dar, mai ales, despre oameni preocupați de școală și de evoluția ei.

Dincolo de cifre și titluri se află profesori care au participat, au întrebat, au experimentat și au dus mai departe ceea ce au învățat.

Acest buletin informativ este, înainte de toate, o mărturie a unui an în care am continuat să învățăm, să colaborăm și să privim cu încredere spre ceea ce urmează.

Vă invităm să descoperiți, în paginile următoare, o parte din această experiență.

*Inf. dr. Simionescu Corina
Coordonator al Buletinului informativ al Casei Corpului Didactic „Simion Mehedinți”*

175 de profesori formați la CCD Vrancea pentru utilizarea tehnologiei și a inteligenței artificiale la clasă

*Inf. dr. Simionescu Corina
Prof. metodist Măciucă Marius
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea*

Anul școlar 2025–2026 a adus, pentru 175 de profesori, mai mult decât participarea la programe de formare în domeniul IT. A fost o perioadă de descoperire, experimentare și, mai ales, de apropiere a tehnologiei de realitatea de la clasă.

În cadrul programelor de formare **„Digitalizare în învățământul preuniversitar prin instrumente interactive”** și **„Integrarea Inteligenței artificiale în procesul didactic”**, profesorii au avut oportunitatea de a-și dezvolta competențele digitale și de a descoperi modalități concrete prin care tehnologia poate deveni parte firească a procesului educațional.

În calitate de formatori, am pornit de la ideea că nu este suficient să știm să folosim un instrument digital. Important este să știm când, de ce și cum îl folosim pentru a-i ajuta pe elevi să învețe mai bine.

Formarea profesorilor în domeniul digital nu poate rămâne la nivelul prezentării unor aplicații sau platforme. Un profesor poate cunoaște zeci de instrumente, dar adevărata competență se vede atunci când reușește să le integreze într-o activitate

didactică relevantă. De aceea, activitățile de formare au urmărit trecerea de la utilizarea tehnologiei ca element de noutate la folosirea acesteia ca resursă pedagogică.

Profesorii au fost încurajați să privească instrumentele interactive din perspectiva elevului (Ce va face elevul? Ce va descoperi? Cum va participa? Ce va putea realiza singur? Cum voi ști că a înțeles?)

Aceste întrebări au schimbat perspectiva asupra tehnologiei. Instrumentul digital nu a mai fost scopul activității, ci mijlocul prin care profesorul creează o experiență de învățare mai activă și mai atractivă.

Unul dintre avantajele utilizării instrumentelor interactive este posibilitatea de a transforma elevul din simplu receptor al informației în participant. O întrebare poate deveni o provocare interactivă. O lecție poate deveni o experiență de explorare. Evaluarea poate deveni un moment de feedback și reflecție. Un conținut dificil poate fi prezentat într-o formă vizuală, accesibilă și apropiată de universul elevilor.

În timpul formării, cadrele didactice au fost încurajate să gândească activitățile pornind de la *nevoia elevului*, nu de la instrumentul pe care vor să îl utilizeze. Această schimbare este esențială.

Digitalizarea nu înseamnă să înlocuim caietul cu ecranul sau manualul cu o aplicație. Înseamnă să folosim tehnologia atunci când aceasta aduce valoare pedagogică.

O direcție importantă a formării a fost integrarea inteligenței artificiale în procesul didactic.

Pentru mulți profesori, inteligența artificială reprezintă încă un teritoriu nou, care provoacă atât curiozitate, cât și întrebări.

- Ce poate face AI pentru un profesor?
- Cum poate fi utilizată responsabil?
- Poate sprijini proiectarea unei lecții?
- Poate genera idei de activități?
- Poate diferenția sarcinile pentru elevi?
- Cum verificăm informațiile oferite de un instrument AI?

În cadrul formării, accentul a fost pus pe utilizarea conștientă și responsabilă a inteligenței artificiale, cu păstrarea rolului esențial al profesorului. AI poate genera idei, poate economisi timp și poate sprijini profesorul în pregătirea activităților. Dar decizia pedagogică îi aparține profesorului pentru că profesorul rămâne cel care cunoaște elevii, contextul clasei și obiectivele educaționale.

Unul dintre cele mai interesante aspecte ale formării a fost diversitatea participanților. Fiecare profesor vine la curs cu propria experiență, propriile nevoi și propriul mod de a privi tehnologia. Un instrument care poate fi foarte util la ciclul primar poate fi utilizat într-o manieră complet diferită la gimnaziu sau liceu. Tocmai de aceea, formarea a urmărit să ofere nu doar informație, ci și spațiu pentru experimentare și adaptare. Profesorii au putut analiza exemple, formula întrebări, testa soluții și reflecta asupra modului în care competențele dobândite pot fi transferate în propriile clase. În acest fel, cele 175 de participări nu reprezintă doar o cifră. În spatele ei se află 175 de profesori care pot transforma ceea ce au învățat în experiențe concrete pentru elevii lor.

Poate cel mai important rezultat al unui program de formare nu este ceea ce profesorul știe la finalul cursului, ci ceea ce va face diferit la clasă. Un instrument descoperit în cadrul formării poate deveni o activitate pentru elevi. O idee discutată poate fi transformată într-un proiect. O soluție oferită de inteligența artificială poate deveni punctul de plecare pentru o lecție. O strategie de evaluare poate schimba modul în care elevii primesc feedback.

Adevărata măsură a formării este, astfel, transferul în practica educațională. De aceea, competențele digitale dobândite de

cele 175 de cadre didactice absolvente în anul școlar 2025–2026 trebuie privite ca un punct de plecare.

Profesorul digital nu este profesorul care folosește cele mai multe aplicații. Un profesor digital nu este cel care proiectează fiecare lecție cu un instrument nou. Este profesorul care știe să aleagă instrumentul potrivit pentru obiectivul potrivit. Uneori, tehnologia poate face lecția mai interactivă. Alteori, o discuție față în față este cea mai bună alegere. Uneori, inteligența artificială poate economisi timp și poate genera idei valoroase. Alteori, profesorul trebuie să se oprească și să verifice, să corecteze și să adapteze. Competența digitală înseamnă, înainte de toate, discernământ.

Formarea celor 175 de cadre didactice în domeniul digital reprezintă, în fond, o

investiție care ajunge dincolo de sala de curs. Ajunge în clase, la elevi, ajunge în lecții mai interactive, în materiale mai bine adaptate, în activități care stimulează participarea și în noi modalități de evaluare și feedback.

Iar atunci când un profesor pleacă de la formare cu o idee pe care a doua zi o poate transforma într-o activitate pentru elevii săi, putem spune că formarea și-a atins scopul. Digitalizarea educației nu se face prin aplicații. Se face prin profesori care știu să transforme tehnologia în experiențe de învățare.

Anul școlar 2025–2026 a însemnat, pentru cei 175 de profesori absolvenți, un pas în această direcția dezvoltării unor competențe digitale care nu rămân în certificatul de absolvire, ci își găsesc adevărata valoare în fiecare lecție în care sunt puse în practică, alături de elevi.

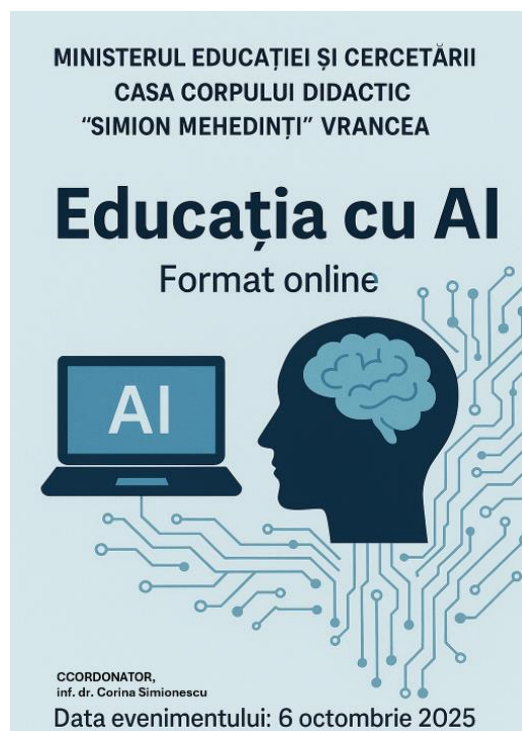

EDUCAȚIE CU AI - Workshop -

Inf. dr. Simionescu Corina

Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

Cu prilejul Zilei Mondiale a Educației, CCD Vrancea a organizat workshop-ul intitulat „Educația cu AI”, o activitate dedicată promovării competențelor digitale și integrării inteligenței artificiale în procesul de predare-învățare-evaluare. Evenimentul s-a desfășurat în data de 6 octombrie 2025, în format online sincron, reunind cadre didactice din diverse specialități, dornice să exploreze oportunitățile oferite de noile tehnologii în educație.

În calitate de coordonator al activității și formator, am subliniat încă de la deschidere

importanța alfabetizării digitale și a înțelegerii principiilor care stau la baza utilizării inteligenței artificiale (AI) în școală. Momentul introductiv a creat cadrul instituțional și profesional necesar desfășurării workshop-ului și a evidențiat importanța formării continue a cadrelor didactice în raport cu transformările tehnologice care influențează școala contemporană.

Workshop-ul a fost conceput ca un spațiu de învățare colaborativă, în care participanții au descoperit aplicații AI utile pentru activitatea didactică – de la generarea de materiale educaționale interactive până la personalizarea învățării pentru elevi.

Programul evenimentului a inclus prezentări teoretice, demonstrații practice și sesiuni interactive de întrebări și răspunsuri. Participanții au avut ocazia să experimenteze instrumente bazate pe AI, să discute despre etica utilizării tehnologiilor inteligente și să identifice modalități concrete de integrare a acestora în activitățile de clasă.

Activitatea de formare continuă a urmărit:

- familiarizarea cadrelor didactice cu posibilitățile de utilizare a inteligenței artificiale în educație;
- prezentarea unor repere teoretice și practice privind proiectarea didactică asistată de AI;
- dezvoltarea capacității profesorilor de a formula prompturi și solicitări relevante pentru instrumentele AI;
- identificarea unor modalități prin care AI poate sprijini diferențierea și personalizarea învățării;
- stimularea implicării și creativității elevilor prin activități educaționale asistate de AI;
- promovarea utilizării critice a răspunsurilor generate de AI;
- discutarea aspectelor etice privind utilizarea inteligenței artificiale în școală;
- încurajarea schimbului de experiență și a reflecției asupra practicilor didactice;
- identificarea unor soluții concrete care pot fi transferate în activitatea curentă a profesorilor.

Activitatea a debutat prin cuvântul de bun venit adresat participanților de prof. Dumitrache Ionica, director al CCD Vrancea.

Tema „*Proiectarea didactică asistată de inteligența artificială. Repere teoretice și practic-aplicative*” a fost prezentată de prof. drd. Panțică George. Această secțiune a oferit participanților o perspectivă asupra modului

în care AI poate sprijini diferite etape ale proiectării didactice, de la formularea obiectivelor, identificarea unor metode și strategii de învățare, elaborarea de exerciții și activități diferențiate, construirea unor instrumente de evaluare și adaptarea materialelor la nivelul de pregătire al elevilor.

Un aspect important evidențiat în cadrul activității a fost acela că AI poate accelera procesul de elaborare a unor resurse educaționale, dar decizia pedagogică rămâne responsabilitatea profesorului.

Profesorul este cel care cunoaște particularitățile colectivului de elevi, contextul clasei, nivelul de dezvoltare al acestora și obiectivele curriculare. În acest sens, AI poate funcționa ca partener de brainstorming, asistent de proiectare și instrument de diversificare a resurselor, fără a substitui judecata profesională.

Secțiunea „De ce vorbim despre AI în educație?” a fost susținută de inf. dr. Corina Simionescu, coordonatorul workshop-ului care a subliniat faptul că dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor trebuie să depășească utilizarea tehnologiei ca simplu suport tehnic și să conducă spre o integrare pedagogică autentică, în care instrumentele digitale răspund unor obiective educaționale clare.

Discuția a pornit de la întrebarea: *De ce este necesar ca profesorii să vorbească despre inteligența artificială?*

Răspunsul nu ține doar de progresul tehnologic. AI modifică modul în care elevii caută informații, formulează răspunsuri, creează conținut și rezolvă sarcini. În consecință, școala trebuie să îi ajute pe elevi să treacă de la simpla utilizare a tehnologiei la utilizarea inteligentă, critică și responsabilă a acesteia.

A fost discutată necesitatea dezvoltării unor competențe precum:

- evaluarea critică a informației;
- verificarea surselor;
- identificarea erorilor și a informațiilor inventate de sistemele AI;
- formularea unor întrebări clare și relevante;
- utilizarea responsabilă a instrumentelor digitale;
- protejarea datelor personale;
- respectarea principiilor de integritate academică;
- asumarea responsabilității pentru produsul final realizat cu ajutorul AI.

O idee centrală a workshop-ului a fost că educația cu AI nu înseamnă educație făcută de AI. Profesorul rămâne elementul care oferă sens, context, criterii și valoare pedagogică utilizării tehnologiei.

O parte importantă a workshop-ului a fost dedicată prezentării ghidului metodic „ChatGPT în activitatea didactică”, autori Simionescu Corina și Măciucă Marius.

Ghidul, publicat la Editura Cartea Vaânceană, poate fi consultat pe site-ul CCD Vrancea, la adresa <https://ccdfocsani.ro/utile/Ghid%20metodic%20ChatGPT%20.pdf>

Participanților le-a fost prezentată structura ghidului și modul în care acesta poate deveni un instrument practic pentru profesorii care doresc să experimenteze utilizarea AI în activitatea profesională.

Au fost discutate exemple de utilizare a ChatGPT în contexte educaționale variate, precum:

- generarea de idei pentru activități didactice;
- formularea unor întrebări și sarcini de lucru;
- elaborarea unor exerciții diferențiate;
- adaptarea unui text la nivelul de înțelegere al elevilor;
- construirea unor situații-problemă;
- elaborarea unor criterii sau rubrici de evaluare;
- stimularea creativității elevilor;
- simularea unor dialoguri și situații de învățare;
- formularea unor variante alternative de explicare a unui concept;

- sprijinirea profesorului în pregătirea materialelor didactice.

Un principiu metodic important a fost acela că valoarea răspunsului generat de AI depinde în mare măsură de calitatea solicitării formulate de profesor.

Astfel, participanții au fost încurajați să treacă de la solicitări generale de tipul „Explică lecția” la prompturi contextualizate, în care sunt precizate nivelul clasei, disciplina, obiectivele, competențele urmărite, timpul disponibil și caracteristicile activității.

Atelierul interactiv „Profesorul întreabă, AI-ul răspunde” a reprezentat componenta aplicativă centrală a workshopului.

Participanții au fost invitați să formuleze întrebări, situații-problemă și provocări reale din activitatea didactică, iar acestea au fost utilizate pentru demonstrații live cu ChatGPT.

Caracterul interactiv al atelierului a permis trecerea de la prezentarea teoretică la experimentarea directă a instrumentului.

Activitatea 1 – Profesorul formulează provocarea

Participanții au propus situații concrete, de tipul:

- „Cum pot face o lecție mai atractivă pentru elevii care își pierd rapid atenția?”
- „Cum pot diferenția o sarcină pentru elevi cu niveluri diferite de pregătire?”

- „Cum pot transforma o temă clasică într-o activitate bazată pe colaborare?”
- „Cum pot utiliza AI pentru feedback, fără ca elevul să devină dependent de răspunsul generat?”
- „Cum pot verifica dacă un material generat de AI conține informații incorecte?”

Aceste provocări au fost valorificate pentru a demonstra că AI poate genera rapid variante și idei, însă profesorul trebuie să selecteze, să verifice, să adapteze și să contextualizeze rezultatul.

Activitatea 2 – Demonstrația live cu ChatGPT

Demonstrațiile au evidențiat faptul că același instrument poate produce rezultate foarte diferite în funcție de modul de formulare a cerinței.

Prin reformularea prompturilor, participanții au putut observa cum se modifică răspunsurile în ceea ce privește nivelul de dificultate, structura, limbajul, durata activității și gradul de implicare solicitat elevilor.

În acest context, atelierul a devenit și un exercițiu de alfabetizare în domeniul AI. Profesorii nu au fost doar spectatori ai tehnologiei, ci au analizat răspunsurile, au identificat limite și au discutat modalități de îmbunătățire.

Activitatea 3 – „Cum am folosit AI-ul pentru a crește implicarea elevilor”

A fost discutată posibilitatea utilizării AI pentru proiectarea unor activități în care elevul nu primește pur și simplu răspunsul, ci este provocat să gândească.

Au fost avute în vedere strategii precum:

- utilizarea AI pentru generarea unor situații-problemă;
- crearea unor scenarii și roluri pentru activități de tip joc de rol;
- formularea unor întrebări progresive;
- construirea unor dialoguri în care elevul trebuie să argumenteze;
- generarea mai multor variante de rezolvare și compararea acestora;
- identificarea intenționată a unor erori introduse într-un răspuns AI, pe care elevii să le descopere;
- utilizarea AI ca „interlocutor” în exerciții de argumentare;
- stimularea elevilor să îmbunătățească un răspuns generat de AI, în loc să îl copieze.

Această abordare schimbă perspectiva asupra inteligenței artificiale. Elevul nu trebuie să fie consumator pasiv al unui răspuns generat, ci evaluator, creator și partener de dialog.

Sesiunea de întrebări și răspunsuri a oferit participanților posibilitatea de a reflecta asupra celor prezentate și de a raporta

tematica workshopului la realitățile din propriile școli.

Dezbaterile au urmărit în special întrebarea: „Ce putem face concret în școlile noastre?”

Răspunsul presupune o abordare graduală. Nu este necesară introducerea simultană a unor tehnologii complexe în toate disciplinele. Un prim pas poate fi realizarea unor experimente didactice controlate în care profesorul utilizează AI pentru proiectarea unei activități, verifică rezultatul, îl adaptează și analizează ulterior impactul asupra elevilor.

S-a conturat astfel ideea unei culturi instituționale a experimentării responsabile, bazată pe schimb de bune practici între cadre didactice și pe evaluarea efectelor reale asupra învățării.

Concluzia generală a fost că inteligența artificială poate aduce valoare educației atunci când este utilizată cu intenție pedagogică, discernământ profesional și responsabilitate.

AI poate ajuta profesorul să economisească timp, să genereze idei, să diferențieze activitățile și să creeze contexte de învățare mai dinamice. În același timp, utilizarea sa presupune verificarea informațiilor, atenție la protecția datelor, respectarea integrității academice și dezvoltarea gândirii critice.

În urma activității, participanții au avut posibilitatea:

1. să își clarifice rolul inteligenței artificiale în educația actuală;
2. să identifice contexte concrete în care AI poate sprijini activitatea profesorului;
3. să observe, prin demonstrație live, modul de interacțiune cu ChatGPT;
4. să înțeleagă importanța formulării unor prompturi clare și contextualizate;
5. să analizeze critic răspunsurile generate de AI;
6. să identifice modalități de creștere a implicării elevilor;
7. să reflecteze asupra limitelor și riscurilor utilizării AI;
8. să dobândească repere pentru utilizarea AI în proiectarea și desfășurarea activităților didactice;
9. să primească un instrument metodic pe care îl pot consulta și utiliza ulterior;
10. să formuleze idei pentru integrarea graduală și responsabilă a AI în propriile contexte educaționale.

Din perspectiva coordonatorului, valoarea principală a workshop-ului a constat în faptul că inteligența artificială a fost abordată din perspectiva profesorului și a procesului de învățare, nu exclusiv din perspectivă tehnologică.

Un astfel de demers este relevant deoarece transformarea digitală a educației nu poate fi realizată doar prin acces la instrumente. Este nevoie de profesori capabili să pună întrebările potrivite, să evalueze răspunsurile generate și să transforme tehnologia într-o experiență educațională relevantă.

Workshop-ul „Educație cu AI” a demonstrat că întrebarea relevantă nu mai este dacă inteligența artificială își găsește locul în educație, ci ce fel de educație construim într-o lume în care AI este deja prezentă.

Răspunsul trebuie să pornească de la rolul fundamental al școlii în care este necesară formarea unor oameni capabili să gândească, să argumenteze, să verifice informația, să creeze și să își asume propriile decizii.

Inteligența artificială poate deveni un aliat valoros al profesorului, cu condiția să rămână un instrument aflat în serviciul obiectivelor educaționale, și nu obiectivul în sine.

Prin caracterul său aplicativ și interactiv, workshop-ul a creat un context favorabil pentru experimentare, reflecție și schimb de idei și a oferit participanților repere concrete pentru integrarea responsabilă a inteligenței artificiale în activitatea didactică.

Celebrăm împreună ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI!

✿ Program workshop *Educație cu AI*

6 octombrie 2025

12:00 – 12:10 – Deschiderea webinarului

- Cuvânt de bun venit – prof. Dumitrache Ionica – director CCD Vrancea

12:10 – 12:20 – Proiectarea didactică asistată de inteligența artificială. Repere teoretice și practic-aplicative

- prof. drd. Panțică George – inspector școlar – ISJ Vrancea

12:20 – 12:30 – De ce vorbim despre AI în educație?

- Prezentarea temei workshop-ului Educație cu AI - inf. dr. Corina Simionescu

12:30 – 12:50 – Prezentarea ghidului metodic „ChatGPT în activitatea didactică

- Prezentarea structurii ghidului
- Exemple practice de utilizare la diferite discipline

12:50 – 13:40 – Atelier interactiv „Profesorul întreabă, AI-ul răspunde” sau „Cum am folosit AI-ul pentru a crește implicarea elevilor”

- Participanții trimit întrebări/provocări
- Demonstrație live cu ChatGPT și discutarea răspunsurilor

13:40 – 13:50 – Discuții & Q&A

- Întrebări și reflecții din partea participanților
- Dezbateri: ce putem face concret în școlile noastre?

13:50 – 14:00 – Concluzii și încheiere

Distribuirea ghidului în format digital participanților

Anexa 1

Casa Corpului Didactic „S. Mehedinți” Vrancea

EDUCAȚIE CU AI Workshop

06.10.2025

FORMATOR,
inf. dr. Corina Simionescu

Celebrăm împreună
ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI!

STRUCTURA GENERALĂ

Segment	Conținut	Format
1. Introducere și context	<i>Ce este AI, de ce contează în educație</i>	Prezentare + discuție
2. Exemple practice în educație	<i>Cum folosim AI ca profesor și elev</i>	Demonstrații + dialog
3. Etică, gândire critică și evaluare	<i>Riscuri, bune practici, politici școlare</i>	Discuție + brainstorming
4. Activitate practică și concluzii	<i>Creare de materiale cu AI</i>	Atelier interactiv

PROFESORUL DIGITAL - Simpozion -

Inf. dr. Simionescu Corina
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

Există momente în care o activitate de formare depășește cadrul unei întâlniri profesionale și devine o experiență de învățare pentru toți cei implicați. Simpozionul „Profesorul digital”, desfășurat la Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, în data de 21 octombrie 2025, a fost unul dintre aceste momente.

Aproximativ 90 de cadre didactice din diferite niveluri de învățământ au răspuns invitației de a vorbi nu despre tehnologie în sens abstract, ci despre felul în care aceasta este folosită efectiv la clasă. În spatele fiecărei prezentări s-a aflat o experiență: o lecție încercată, un instrument descoperit, o problemă rezolvată, un elev mai implicat sau, uneori, chiar o soluție care nu a funcționat din prima.

Și poate tocmai aici a fost valoarea întâlnirii, nu am vorbit despre un „profesor digital” ideal, ci despre profesori reali, care învață, experimentează și își adaptează permanent modul de lucru.

De ce avem nevoie de profesorul digital?

Digitalizarea educației este adesea asociată cu platforme, aplicații, table

interactive sau resurse multimedia. Dincolo de instrumente se află însă o întrebare mult mai importantă: *ce se schimbă în procesul de învățare atunci când tehnologia intră în sala de clasă?*

Aceasta a fost una dintre ideile care au traversat întreaga activitate.

Un profesor digital nu este, în primul rând, profesorul care folosește cele mai multe aplicații. Este profesorul care știe de ce utilizează un anumit instrument și ce valoare aduce acesta în învățare.

Uneori, tehnologia poate face o lecție mai vizuală. Alteori poate permite colaborarea, feedback-ul rapid, diferențierea sarcinilor sau accesul la resurse pe care manualul tradițional nu le poate oferi.

Dar există și situații în care cel mai bun instrument digital este... acela pe care profesorul decide să nu îl folosească.

Această perspectivă a dat întâlnirii un caracter realist. Digitalizarea nu a fost prezentată ca un scop în sine, ci ca o posibilitate de a răspunde mai bine unor nevoi educaționale concrete.

Lucrările simpozionului au oferit o imagine foarte diversă asupra modului în care tehnologia poate fi integrată în educație.

Profesorii au adus exemple de lecții, proiecte, materiale interactive, fotografii din activități, scenarii didactice și produse realizate împreună cu elevii. Au fost prezentate experiențe care au valorificat instrumente precum Canva, Genially, Padlet, Google Workspace, Miro, LearningApps, Livresq, Kahoot, Quizizz, Wordwall, precum și alte resurse digitale.

Dincolo de numele aplicațiilor, ceea ce a atras atenția a fost ce au făcut elevii cu ajutorul lor.

În unele activități, elevii au creat produse multimedia. În altele au colaborat, au răspuns la provocări, au construit prezentări, au realizat hărți interactive sau au participat la evaluări formative.

Astfel, tehnologia a devenit mai mult decât un suport pentru profesor. A devenit un spațiu în care elevul putea să creeze, să aleagă, să compare și să își exprime propria perspectivă.

Aceasta este una dintre cele mai importante transformări pe care le poate aduce tehnologia, respectiv trecerea de la elevul care primește informația la elevul care produce și construiește conținut.

Diversitatea temelor prezentate a reflectat diversitatea școlii însăși.

De la educația timpurie până la învățământul liceal, profesorii au prezentat moduri diferite de integrare a tehnologiei.

Doamna Vișan Carmen Corina, de la Colegiul Economic „Mihail Kogălniceanu” Focșani, a adus în atenție valorificarea instrumentelor Web 2.0 în evaluare, în timp ce doamna Bucur Elena Mioara a prezentat instrumente digitale utile profesorului de matematică.

Pentru zona educației timpurii, intervențiile doamnelor Șerbu Georgiana Alexandra, Enache Mirela, Anton Alexandrina, Dărmănescu Sofica și Dima Doina au evidențiat oportunitățile, dar și limitele utilizării tehnologiei în activitățile cu preșcolari.

La nivel primar, exemplele oferite de doamnele Ilie Anca-Adriana, Rebega Geta și Burs Adriana au ilustrat modalități prin care matematica poate deveni mai accesibilă și mai atractivă prin intermediul resurselor digitale.

Un exemplu interesant a fost prezentat de domnul Aurel Șelaru, de la Școala Gimnazială „Învățător Gheorghe Asănache” Bordești, care a abordat monitorizarea performanței fizice prin aplicații digitale, punând accent pe motivația și implicarea elevilor.

Au fost prezentate, de asemenea, experiențe interdisciplinare și activități în care tehnologia a contribuit la apropierea conținuturilor de realitatea elevilor. Doamna Ștefan Florența a propus un exemplu de bună practică în învățământul special, pornind de la tema „Dunărea și Delta Dunării”.

În zona disciplinelor umaniste, prezentarea „Ora de română în era digitală: punte sau zid?”, susținută de doamna Trandafir Cezarina Loredana, a adus în discuție una dintre cele mai interesante dileme ale profesorului contemporan: poate tehnologia să apropie elevul de lectură și de text sau există riscul ca ea să devină o barieră între elev și experiența autentică a cititului?

Experiențe privind utilizarea instrumentelor digitale la limba engleză au fost împărtășite dedoamnele Robescu Aura, de la Școala Gimnazială Țifești, iar Mustață Nicoleta, de la Colegiul Tehnic „Gheorghe Balș” Adjud, a prezentat integrarea resurselor digitale în studiul romanului „Moromeții” de Marin Preda, prin utilizarea LearningApps și Padlet.

La rândul lor, contribuțiile domnului Pîslaru Sebastian, Miron Paula și ale doamnei Grăjdan Camelia Cătălina și ale celorlalți participanți au completat imaginea unui profesor care încearcă să găsească echilibrul dintre tradițional și digital.

O temă recurentă a fost evaluarea.

Platformele digitale oferă profesorului posibilitatea de a obține rapid feedback și de a observa nivelul de înțelegere al elevilor. Instrumente precum Forms, Kahoot, Quizizz, Socrative sau Moodle pot transforma evaluarea într-un proces mai dinamic.

Dar adevărata valoare nu este viteza cu care apare rezultatul. Important este ce face profesorul cu informația obținută.

Un răspuns greșit poate deveni punctul de plecare pentru o explicație. O dificultate observată la mai mulți elevi poate determina modificarea activității următoare. Un rezultat bun poate indica faptul că elevii sunt pregătiți pentru o provocare suplimentară.

În acest sens, evaluarea digitală poate depăși rolul tradițional de „verificare” și poate deveni un instrument pentru reglarea învățării.

Un alt aspect important al simpozionului a fost acela că profesorul digital nu este doar utilizator de aplicații, ci și formator al comportamentului digital al elevilor.

Siguranța online, alfabetizarea media, verificarea informațiilor, protejarea datelor personale și etica digitală devin competențe indispensabile.

Într-o lume în care elevul poate găsi aproape instantaneu un răspuns, devine mai important decât oricând să știe să se întrebe:

Este corect? De unde provine? Cine a creat informația? Cum pot verifica?

Această dimensiune este esențială și în contextul inteligenței artificiale. Utilizarea unor instrumente precum ChatGPT poate fi valoroasă atunci când este însoțită de verificare, reflecție și responsabilitate.

Profesorul digital nu îi învață pe elevi doar să folosească tehnologia, ci îi învață să gândească într-o lume dominată de tehnologie.

Poate cel mai valoros rezultat al simpozionului nu a fost o anumită aplicație sau o anumită resursă prezentată. A fost schimbul de experiență. Profesorii au avut ocazia să vadă ce fac alți colegi, să descopere idei pe care le pot adapta și să constate că problemele întâlnite la clasă sunt adesea comune.

În discuțiile purtate, participanții au evidențiat nevoia de formare continuă, importanța colaborării și dorința de a continua schimbul de bune practici.

O idee exprimată în cadrul întâlnirii surprinde foarte bine spiritul evenimentului a fost *„Tehnologia nu ne înlocuiește rolul. Doar îl amplifică și ne obligă să fim mai conștienți de felul în care predăm.”*

Este, poate, una dintre cele mai potrivite definiții pentru profesorul digital.

După o zi în care s-a vorbit despre platforme, aplicații, resurse interactive și instrumente de evaluare, concluzia poate

părea surprinzătoare, respectiv *profesorul digital nu este despre tehnologie*. Este despre relația dintre profesor și elev. Este despre o lecție în care elevul devine mai curios. Despre o activitate în care un copil care vorbea rar găsește o formă de exprimare potrivită. Despre o evaluare care îi oferă profesorului informații utile. Despre un proiect în care elevii învață să colaboreze și să creeze. Tehnologia este doar mijlocul. Profesorul rămâne cel care alege direcția.

La finalul întâlnirii, participanții au primit certificatele de participare și de susținere a comunicării științifice și au fost invitați să își continue contribuția prin articole și studii de caz pentru volumul colectiv *„Profesorul digital redefineste învățarea în era tehnologiei”*.

Pentru mine, în calitate de coordonator al simpozionului, această continuare este importantă. O experiență bună nu ar trebui să se încheie odată cu închiderea unei săli sau cu finalul unei prezentări. Ea trebuie să circule, să fie preluată, adaptată și transformată în alte experiențe.

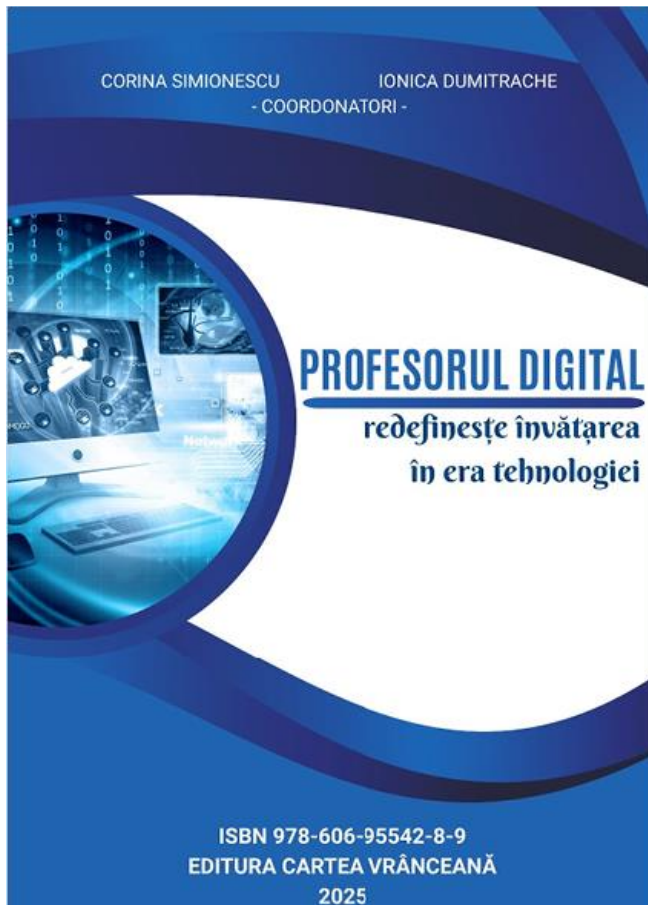
Simpozionul „Profesorul digital” a arătat că există în școlile noastre numeroși profesori dispuși să experimenteze, să învețe și să împărtășească.

Nu toți folosesc aceleași instrumente. Nu toți au aceleași resurse. Nu toți sunt în același punct al transformării digitale.

Dar există un element comun, dorința de a face lucrurile mai bine pentru elevi. Iar aceasta este, probabil, cea mai importantă definiție a profesorului digital. Nu profesorul care folosește cele mai multe aplicații. Nu profesorul care transformă fiecare lecție într-un spectacol tehnologic, ci profesorul care știe să aleagă, să

adapteze, să creeze și să folosească tehnologia cu sens. Pentru că educația digitală nu înseamnă mai multe ecrane. Înseamnă mai multe oportunități de a învăța, de a crea, de a colabora și de a gândi. Iar atunci când tehnologia reușește să facă acest lucru, ea nu mai este doar tehnologie. Devine educație.

CORINA SIMIONESCU IONICA DUMITRACHE
- COORDONATORI -

PROFESORUL DIGITAL

redefinește învățarea în era tehnologiei

Editura Cartea Vranceană
Focșani, 2025

Introducere în psihoigiena școlară. Aspecte practice - Workshop -

*Inf. dr. Simionescu Corina
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea*

Școala nu este doar locul în care se transmit cunoștințe. Este spațiul în care copiii își construiesc relații, își descoperă propriile resurse, învață să facă față greșelilor, presiunii, evaluării și schimbărilor. În acest context, starea de bine psihică nu mai poate fi privită ca un subiect secundar, care apare doar atunci când există o problemă. Ea trebuie să devină parte firească din cultura școlii.

Pornind de la această perspectivă, în data de 20 martie 2026, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea a organizat workshop-ul „Introducere în psihoigiena școlară. Aspecte practice”, o activitate de formare continuă adresată cadrelor didactice interesate de înțelegerea și susținerea sănătății psihice în mediul educațional.

Întâlnirea a avut un caracter predominant aplicativ și a urmărit să ofere profesorilor repere pe care le pot integra în activitatea de zi cu zi, fără a transforma cadrul didactic în terapeut și fără a confunda sprijinul educațional cu intervenția clinică.

Poate că termenul „psihoigienă” pare, la prima vedere, unul specializat și dificil de apropiat de viața de zi cu zi a școlii. În realitate, el poate fi privit într-o manieră foarte simplă:

ce putem face, în mod constant, pentru a păstra un echilibru psihic și pentru a preveni acumularea unor stări care, în timp, pot deveni dificil de gestionat?

În cazul școlii, întrebarea este cu atât mai importantă cu cât elevii petrec o parte semnificativă a timpului în acest mediu, iar profesorii sunt, adesea, printre adulții care observă primii schimbările de comportament ale unui copil.

Un elev care devine brusc retras, care își pierde interesul pentru activități, care pare permanent tensionat sau care reacționează disproporționat la situații obișnuite transmite, uneori, un mesaj care nu este exprimat în cuvinte.

Profesorul nu trebuie să pună diagnostice. Dar trebuie să poată observa, înțelege, reacționa adecvat și ști când este necesară solicitarea sprijinului specializat. Această perspectivă a stat la baza activității desfășurate în cadrul workshop-ului.

Activitatea de formare a fost susținută de psihologul Cotîrlan Cristinel, a cărui intervenție a oferit participanților atât repere teoretice, cât și exemple practice, apropiate

de situațiile pe care cadrele didactice le pot întâlni în școală.

Un prim obiectiv al activității a fost familiarizarea profesorilor cu principiile igienei mintale și cu factorii care contribuie la menținerea echilibrului psihic.

Discuția nu a fost centrată exclusiv pe ceea ce „nu merge”, pe dificultăți sau pe comportamente problematice. Accentul a fost pus și pe sanogeneză psihică, respectiv pe identificarea și consolidarea factorilor care susțin sănătatea și adaptarea.

În școală, acest lucru poate însemna lucruri aparent simple, dar cu efecte importante: predictibilitate, relații bazate pe respect, comunicare, sentiment de apartenență, încurajarea exprimării emoțiilor, posibilitatea de a greși fără a fi umilit și existența unui climat în care elevul să se simtă în siguranță.

Stresul, anxietatea și retragerea sunt semnale care merită observate. O componentă importantă a workshop-ului a fost dedicată recunoașterii unor manifestări precum stresul, anxietatea și retragerea socială.

Pentru profesor, provocarea este una delicată. Aceeași manifestare poate avea cauze diferite, iar o schimbare temporară de comportament nu trebuie interpretată automat ca semn al unei probleme psihologice. De aceea, profesorul are nevoie în

primul rând de atenție și echilibru în interpretare.

A observa înseamnă a fi atent la schimbări, la frecvența lor, la context și la evoluția în timp. A interveni înseamnă, în multe situații, să creezi un spațiu în care elevul să se simtă ascultat, să reduci presiunea inutilă și să facilitezi accesul la sprijinul potrivit.

În cadrul workshop-ului a fost subliniată importanța intervențiilor de tip suportiv și educațional, fără depășirea limitelor profesionale ale cadrului didactic.

Această delimitare este esențială deoarece profesorul poate susține, preveni și orienta; specialistul intervine atunci când situația depășește competențele educaționale.

Clasa poate deveni un spațiu de prevenție. Una dintre ideile cu aplicabilitate directă în activitatea profesorilor a fost aceea că prevenția nu trebuie să înceapă numai atunci când apare o problemă. Ea poate fi construită zilnic, prin modul în care este organizată viața clasei. Rutinele de reflecție, exercițiile simple de respirație, momentele de conștientizare a stării emoționale, activitățile de educație socio-emoțională și construirea unui climat de siguranță psihologică pot deveni elemente firești ale activității didactice.

Nu este nevoie ca fiecare profesor să transforme ora într-o sesiune de consiliere. Uneori, câteva minute în care elevii sunt

încurajați să își exprime starea, să reflecteze asupra unei situații sau să își regleze emoțiile înaintea unei activități solicitante pot face diferența. Important este ca aceste practici să fie integrate natural și adecvat vârstei elevilor.

Workshop-ul a fost conceput astfel încât participanții să nu rămână doar în zona informațiilor teoretice. Profesorii au primit mape cu materiale suport, în care noțiunile relevante au fost organizate într-o manieră aplicativă, astfel încât informațiile să poată fi ulterior raportate la situații concrete din școală.

Activitatea pe fișe de lucru a creat un cadru pentru analiză și reflecție, iar utilizarea jurnalului de reflecție a adus o dimensiune personală procesului de formare.

Jurnalul de reflecție este, de altfel, un instrument interesant pentru formarea continuă. El mută accentul de la simpla întrebare „Ce am învățat?” către întrebări mai profunde:

Ce am observat?

Ce fac deja bine?

Ce aș putea schimba?

Ce situație din activitatea mea îmi vine în minte?

Ce pot aplica, concret, începând de mâine?

Prin astfel de exerciții, formarea profesională devine mai mult decât acumulare de informație. Devine proces de conștientizare și schimbare a practicii.

Profesorul are nevoie, la rândul său, de echilibru. Discuția despre psihoigiena elevilor a deschis firesc și o altă perspectivă: cine are grijă de *starea de bine* a profesorului?

Un cadru didactic lucrează într-un mediu complex, în care presiunea responsabilității, volumul de sarcini, relația cu elevii și părinții, schimbările curriculare și solicitările administrative se pot acumula. De aceea, sănătatea psihică nu poate fi abordată exclusiv din perspectiva elevului. *Un profesor care își recunoaște propriile limite, își gestionează mai bine stresul și își acordă timp pentru reflecție este mai bine pregătit să creeze un climat echilibrat în clasă.*

Această perspectivă a fost continuată prin prezentarea, de către inf. dr. Corina Simionescu, coordonatorul workshop-ului, a intenției de inițiere a unui demers de cercetare privind impactul utilizării tehnologiei și al rețelelor sociale asupra sănătății mintale a elevilor și profesorilor.

Tema cercetării propuse este una deosebit de relevantă pentru școala actuală. Tehnologia face parte din viața elevilor și a profesorilor. Ea oferă acces rapid la informație, comunicare și oportunități de învățare, dar utilizarea excesivă sau neechilibrată poate ridica întrebări privind modul în care sunt afectate atenția, relațiile sociale, odihna și starea generală de bine.

În același timp, rețelele sociale au modificat profund modul în care tinerii comunică și se raportează la propria imagine și la grupul de apartenență. De aceea, cercetarea propusă își propune să deschidă un spațiu de analiză bazat pe date și experiențe reale, nu pe presupuneri.

Este important să înțelegem nu doar cât timp petrec elevii sau profesorii în mediul digital, ci și cum utilizează tehnologia, în ce scop, ce beneficii obțin și ce efecte percep asupra stării lor de bine.

O asemenea abordare poate contribui, pe termen lung, la formularea unor măsuri educaționale de prevenție și la dezvoltarea unei relații mai sănătoase cu mediul digital.

Unul dintre mesajele importante ale workshop-ului a fost că psihoigiena nu trebuie privită ca o activitate izolată, realizată ocazional. Ea poate deveni parte din cultura organizațională a școlii.

O școală preocupată de sănătatea psihică este o școală în care se vorbește despre emoții fără stigmatizare, în care greșeala poate fi privită ca parte a învățării, în care profesorii și elevii pot cere ajutor și în care problemele sunt abordate înainte de a deveni crize. Această schimbare nu se produce printr-un singur workshop. Dar poate începe cu o întrebare.

Cum se simte copilul în școala noastră?

Și, la fel de important: Cum se simte profesorul care lucrează în această școală?

Workshop-ul „Introducere în psihoigiena școlară. Aspecte practice” a oferit cadrelor didactice un cadru de învățare în care informația, practica și reflecția s-au întâlnit.

Prezența domnului psiholog Cotîrlan Cristinel a adus perspectiva specialistului, iar activitățile aplicative au permis participanților să raporteze informațiile la propria experiență profesională.

Pentru coordonator, inf. dr. Corina Simionescu, activitatea a reprezentat și un punct de plecare pentru o preocupare mai amplă raportat la înțelegerea relației dintre tehnologie, mediul digital și sănătatea mintală a celor care învață și lucrează în școală.

Într-o perioadă în care educația se schimbă rapid, poate că avem nevoie să ne amintim că nu putem construi performanță educațională fără să acordăm atenție oamenilor care fac posibilă această performanță.

Elevul are nevoie de cunoaștere, dar și de siguranță. Profesorul are nevoie de competențe, dar și de echilibru. Iar școala are nevoie de tehnologii și metode moderne, dar, înainte de toate, are nevoie de o cultură în care starea de bine, respectul și relațiile sănătoase să nu fie considerate un lux. Psihoigiena școlară începe, poate, din atenția acordată omului înainte de problemă și din prevenție înainte de criză.

Impactul utilizării tehnologiei și rețelelor sociale asupra sănătății mintale a elevilor și profesorilor - webinar județean -

*Inf. dr. Simionescu Corina
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea*

În ultimii ani, tehnologia a devenit atât de prezentă în viața noastră, încât este aproape imposibil să mai separăm lumea digitală de viața de zi cu zi. Pentru elevi, telefonul mobil, aplicațiile, platformele educaționale și rețelele sociale fac parte dintr-un univers în care comunică, învață, se informează și se exprimă. Pentru profesori, tehnologia a devenit un instrument de lucru indispensabil. Dar orice instrument care ne oferă atât de multe posibilități vine și cu întrebări. Cât de mult ne ajută tehnologia și de unde începe să ne afecteze echilibrul? Aceasta a fost întrebarea de la care am pornit în cadrul webinar-ului județean „Impactul utilizării tehnologiei și rețelelor sociale asupra sănătății mintale a elevilor și profesorilor – repere pentru inițierea unor demersuri de cercetare”, organizat de Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, în data de 17 aprilie 2026. Activitatea a fost susținută și coordonată de inf. dr. Corina Simionescu, care a propus participanților nu o abordare alarmistă asupra tehnologiei, ci un exercițiu de analiză și reflecție asupra modului în care aceasta influențează viața școlii.

Pentru elevii de astăzi, mediul digital nu este o noutate. Este mediul în care au crescut. Ei comunică prin mesaje, își construiesc relații prin intermediul rețelelor sociale, urmăresc conținut video, caută informații și utilizează aplicații pentru activități școlare sau de divertisment. Această realitate nu trebuie privită doar prin prisma riscurilor.

Tehnologia oferă acces la informație, creează oportunități de colaborare și învățare și poate facilita exprimarea creativă. În același timp însă, utilizarea excesivă, presiunea socială din mediul online, expunerea permanentă la conținut și dificultatea de a lua o pauză de la dispozitive pot ridica probleme care merită analizate. De aici apare nevoia unei abordări echilibrate.

Nu avem nevoie de o școală care să declare război tehnologiei. Avem nevoie de o școală care învață elevul să trăiască sănătos într-o lume digitală.

Una dintre direcțiile de reflecție propuse în cadrul webinar-ului a vizat modul în care conectarea permanentă poate influența atenția și starea emoțională. O notificare poate întrerupe o activitate. Un mesaj poate schimba instantaneu dispoziția. O reacție sau lipsa unei reacții pe o rețea socială poate deveni, pentru un adolescent, mai importantă decât ar părea din perspectiva adultului.

Nu este suficient să spunem că „tinerii stau prea mult pe telefon”. Trebuie să înțelegem ce fac pe telefon, de ce îl folosesc, ce primesc în schimb și cum se simt după aceea. Această diferență este importantă și pentru profesor. În locul unei judecăți rapide, putem avea o conversație. În locul interdicției, putem construi reguli. În locul fricii, putem dezvolta competențe.

În cadrul webinar-ului, atenția nu a fost îndreptată exclusiv către elevi. A fost adus în

discuție și profesorul. Cadrele didactice sunt, la rândul lor, permanent conectate. Pregătesc materiale digitale, comunică online, utilizează platforme, răspund la mesaje și gestionează numeroase sarcini prin intermediul tehnologiei.

În acest context, profesorul nu este doar cel care îi învață pe elevi cum să folosească tehnologia. Este și modelul pe care elevii îl observă. Dacă profesorul vorbește despre echilibru, dar este permanent conectat, mesajul transmis este contradictoriu. Dacă vorbește despre pauze digitale și, în același timp, transformă fiecare moment liber într-un timp petrecut în fața ecranului, elevii vor învăța mai degrabă din comportamentul său decât din recomandări. De aceea, educația pentru un stil de viață digital echilibrat începe și cu adultul.

De ce avem nevoie de cercetare? Unul dintre punctele centrale ale activității susținute de inf. dr. Corina Simionescu a fost necesitatea de a transforma preocuparea față de aceste fenomene într-un posibil demers de cercetare. În educație, afirmații precum „elevii sunt dependenți de telefoane”, „rețelele sociale îi afectează” sau „tehnologia reduce atenția” apar frecvent. Dar cât din ceea ce credem este susținut de date? Aceasta este una dintre întrebările importante de la care poate porni cercetarea.

Un demers relevant ar putea urmări, de exemplu, relația dintre timpul petrecut online și percepția asupra stării de bine, diferențele dintre utilizarea tehnologiei în scop educațional și utilizarea recreativă, modul în care elevii și profesorii percep efectele rețelelor sociale sau strategiile pe care le folosesc pentru a păstra un echilibru între viața digitală și cea offline.

Cercetarea poate oferi ceea ce opiniile nu pot oferi întotdeauna, și anume o imagine

bazată pe date și pe realitatea comunității educaționale.

O idee importantă desprinsă din activitate este că obiectivul educației nu poate fi acela de a-i determina pe elevi să utilizeze cât mai puțin tehnologia. Obiectivul trebuie să fie să îi ajutăm să o utilizeze mai conștient. Un elev trebuie să învețe să distingă între timpul petrecut online pentru învățare și timpul consumat automat, fără un scop clar. Să recunoască presiunea comparației sociale. Să înțeleagă efectul notificărilor și al întreruperilor permanente. Să știe când are nevoie de o pauză. Să înțeleagă că ceea ce vede pe rețelele sociale nu reprezintă întotdeauna realitatea. Și, poate cel mai important, să poată spune: „Am nevoie să mă deconectez.” Aceasta este o competență care merită învățată la fel de serios ca orice altă competență digitală.

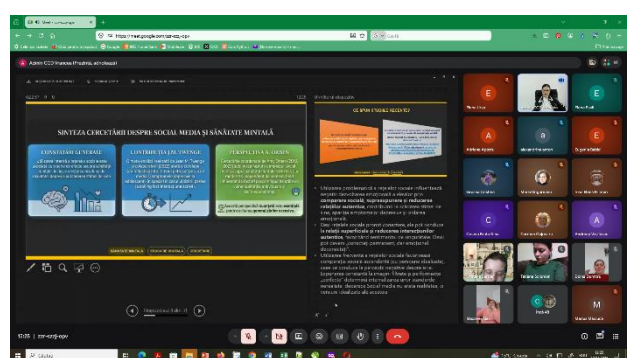
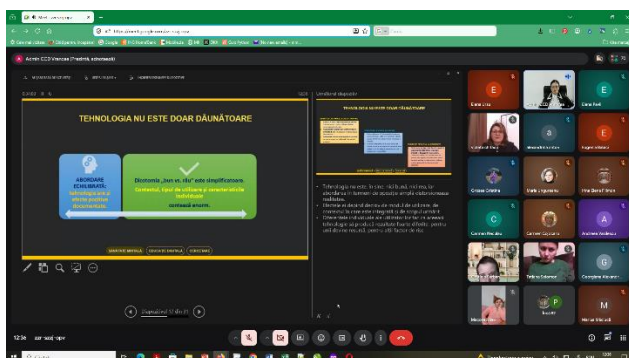
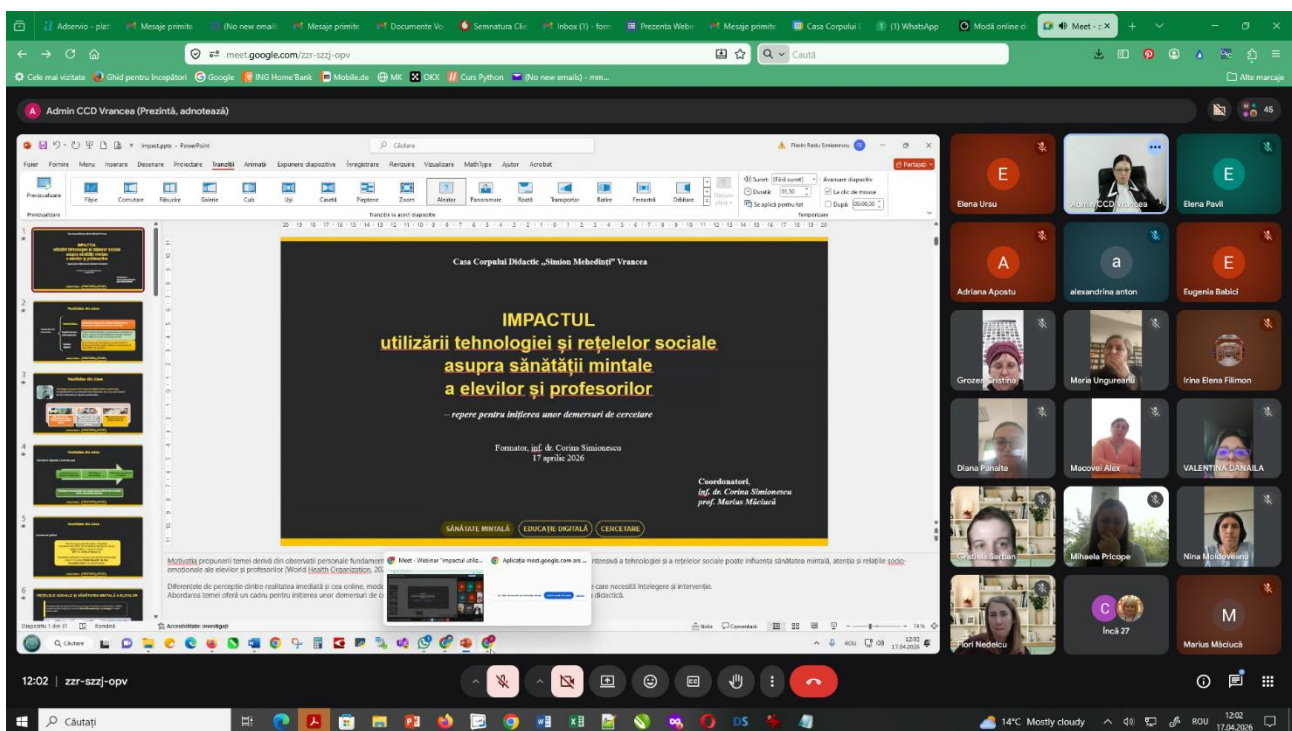
Un avantaj important al unei astfel de teme este că ea poate transforma experiența profesorilor într-o sursă de cunoaștere. Profesorii observă zilnic comportamente, schimbări, dificultăți și adaptări. Ei văd modul în care elevii reacționează la tehnologie și pot contribui la construirea unei imagini reale asupra fenomenului. De aceea, webinarul nu a fost doar o activitate de informare. A fost și o invitație la curiozitate profesională. Să observăm. Să formulăm întrebări. Să colectăm date. Să analizăm. Să nu ne grăbim să tragem concluzii. Și, mai ales, să căutăm soluții adaptate propriilor comunități școlare. Tehnologia nu este problema. Lipsa echilibrului poate fi.

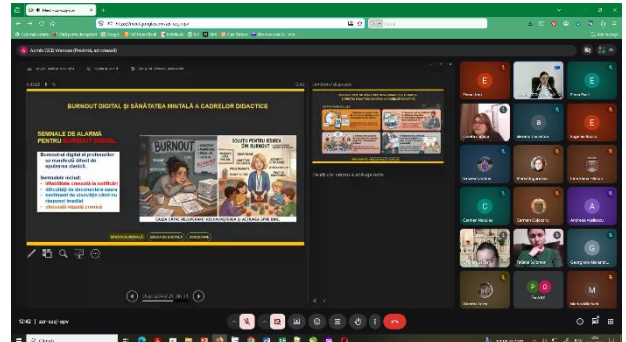
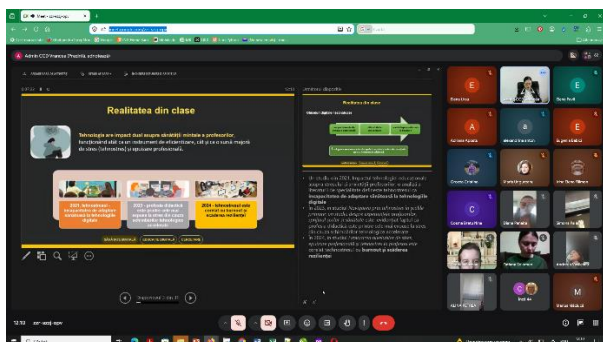
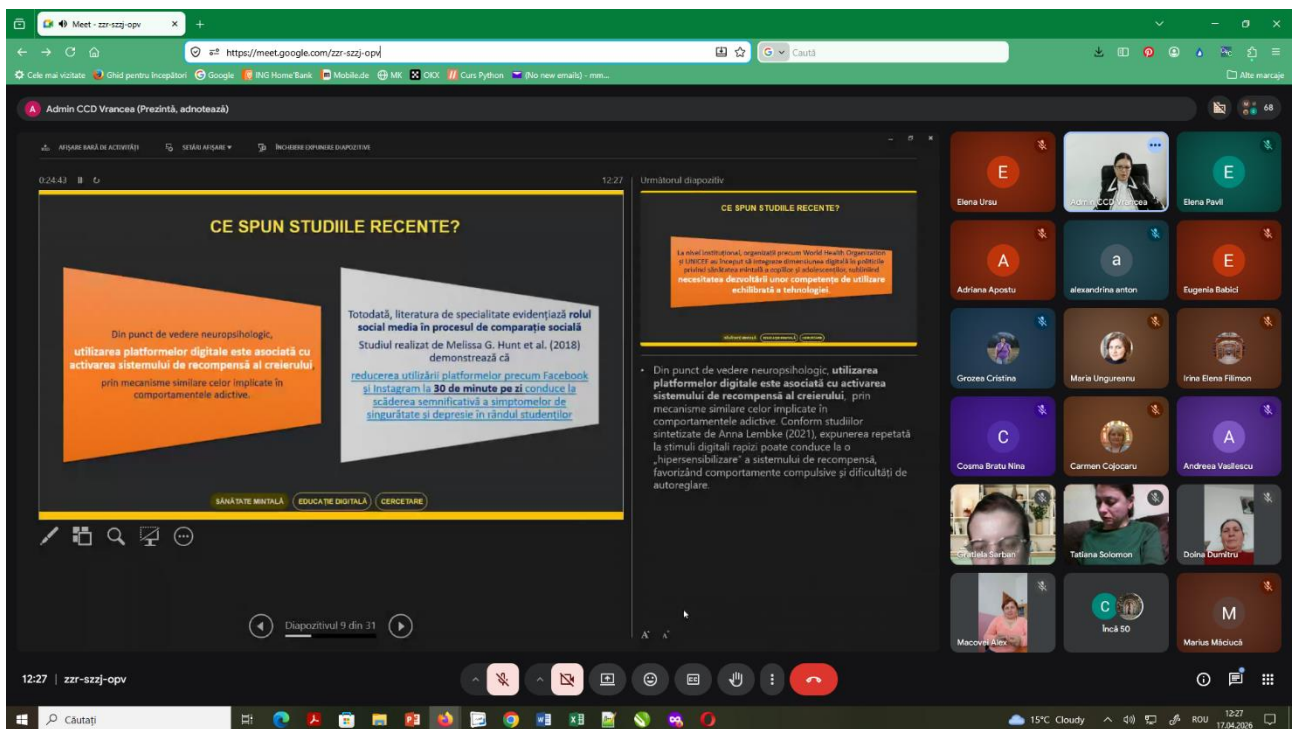
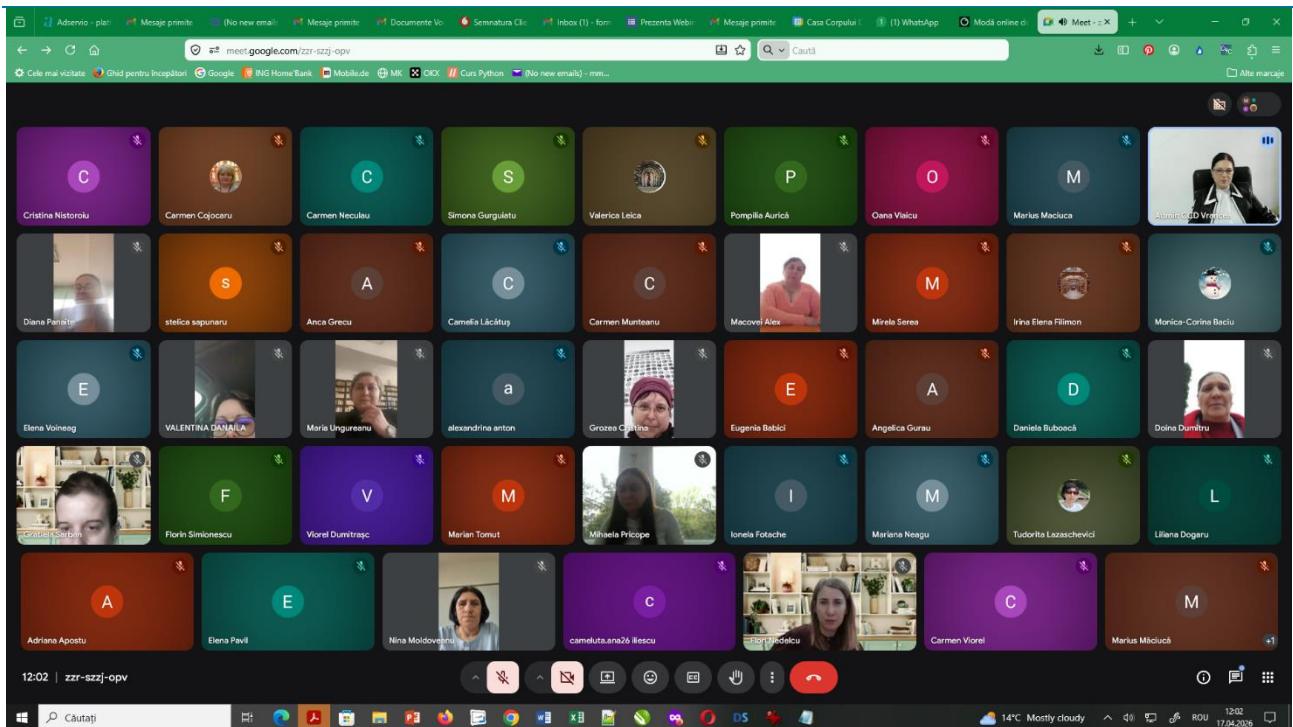
Poate că una dintre cele mai importante concluzii ale activității este aceea că discuția despre tehnologie nu trebuie purtată în termeni de „pro” și „contra”. Tehnologia este deja parte din educație și din societate. Întrebarea este cum o integrăm astfel încât să ne ajute fără să ne acapareze. Un

elev are nevoie de competențe digitale, dar și de relații reale. Are nevoie de acces la informație, dar și de capacitatea de a selecta informația. Are nevoie de conectare, dar și de deconectare. Profesorul are nevoie de instrumente digitale, dar și de timp fără ecrane. Are nevoie de eficiență, dar și de echilibru.

Webinarul din 17 aprilie 2026, susținut și coordonat de inf. dr. Corina Simionescu, a deschis un subiect care merită continuat prin cercetare, dialog și activități de formare. Tema impactului tehnologiei și al rețelelor sociale asupra sănătății mintale nu poate fi epuizată într-o singură întâlnire. Ea presupune observație, analiză și colaborare între profesori, specialiști, elevi și familii.

Poate că următorul pas este să nu mai vorbim doar despre elevi și profesori, ci să îi ascultăm. Să îi întrebăm cum se simt. Să aflăm ce îi ajută și ce îi obosește. Să înțelegem ce înseamnă pentru ei „a fi conectat”. Și să transformăm răspunsurile lor în informații care pot fundamenta decizii educaționale. Pentru că educația digitală nu înseamnă doar să știm să folosim tehnologia. Înseamnă să știm cum să trăim cu ea fără să ne pierdem echilibrul. Iar poate aceasta este una dintre competențele esențiale pe care școala de astăzi trebuie să le construiască, respectiv capacitatea de a fi conectat atunci când tehnologia ne ajută și de a ne deconecta atunci când avem nevoie să fim, pur și simplu, oameni.

Banii în viața noastră: educație, responsabilitate, viitor - expoziție cu lucrările elevilor de la Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret” Focșani, realizată în cadrul proiectului local de educație financiară-

Inf. dr. Simionescu Corina
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

Educația financiară poate începe cu o lecție de matematică, cu o discuție despre alegerile de zi cu zi sau, de ce nu, cu o activitate la ora de TIC. Pentru elevii Colegiului Național Pedagogic „Spiru Haret” Focșani, tema „Banii în viața noastră: educație, responsabilitate, viitor” a devenit, în lunile martie și aprilie 2026, un prilej de învățare, creație și reflecție.

Proiectul local de educație financiară, coordonat de prof. drd. George Panțică, prof. Corina Simionescu, prof. Cristina Bujor și prof. Deniza Toia, a urmărit să apropie educația financiară de universul elevilor și să le ofere acestora posibilitatea de a transforma informația în produse realizate prin propriile competențe digitale.

În cadrul orelor de TIC coordonate de prof. Corina Simionescu, elevii au lucrat la realizarea materialelor care au stat la baza expoziției dedicate proiectului. Astfel, calculatorul nu a fost doar un instrument tehnic, ci a devenit spațiul în care ideile elevilor au prins formă.

O oră de TIC poate însemna mult mai mult decât învățarea unor comenzi, aplicații sau funcții. Poate fi un spațiu în care elevul învață să caute informații, să le selecteze, să le organizeze și să le transforme într-un mesaj propriu.

Pornind de la tema educației financiare, elevii au avut de realizat lucrări digitale dedicate banilor, responsabilității financiare și perspectivelor pentru viitor. Activitatea a presupus atât documentare și selectarea informațiilor, cât și preocupare pentru modul în care acestea sunt prezentate vizual. A fost, în același timp, o lecție despre tehnologie și o lecție despre viață. Elevii au fost determinați să se gândească nu doar la ce vor să transmită, ci și la cum pot transmite acel mesaj astfel încât să fie înțeles de colegii lor.

Ideea de bază a s-a bazat pe faptul că abilitățile și competențele digitale se formează mai bine atunci când elevul are un scop real pentru care trebuie să le utilizeze. În locul unui exercițiu realizat doar pentru a fi evaluat, elevii au avut în față un produs care urma să fie prezentat și văzut de ceilalți.

Această schimbare aparent mică a modificat și atitudinea față de sarcină. A apărut nevoia de a verifica informația, de a corecta greșelile, de a îmbunătăți aspectul lucrării și de a găsi o modalitate cât mai clară de transmitere a mesajului.

Profesorul a avut rolul de a orienta, de a oferi feedback și de a încuraja elevii să își îmbunătățească propriile produse, fără a le înlocui creativitatea.

Tema proiectului a permis abordarea unor noțiuni apropiate de viața cotidiană legate de economisire, consum responsabil, priorități, alegeri, nevoi și dorințe, planificare și responsabilitate.

Important a fost ca aceste noțiuni să nu rămână simple definiții.

Prin realizarea propriilor materiale, elevii au fost provocați să se gândească la situații concrete și să exprime, într-o formă vizuală, ceea ce au înțeles.

Ce înseamnă să cheltuiești responsabil?

De ce este important să economisești?

Cum facem diferența între ceea ce avem nevoie și ceea ce ne dorim?

Ce înseamnă să ne pregătim pentru viitor?

Întrebările au devenit puncte de plecare pentru lucrările realizate la TIC.

Una dintre cele mai frumoase dimensiuni ale proiectului a fost trecerea de la consumul de informație la crearea de conținut. Elevii nu au primit pur și simplu materiale despre educația financiară. Au fost invitați să producă propriile materiale. Au ales informațiile, au stabilit mesajul, au organizat conținutul și au luat decizii privind forma finală a lucrării.

În acest proces s-au întâlnit mai multe tipuri de competențe de la digitale, de comunicare, de analiză și selecție a informației până la competențe creative.

O astfel de activitate arată foarte clar de ce ora de TIC poate depăși granițele unei discipline strict tehnologice. Elevul învață tehnologia pentru a putea crea ceva cu sens.

Lucrările realizate în cadrul activităților au fost reunite într-o expoziție dedicată proiectului „Banii în viața noastră: educație, responsabilitate, viitor”.

Pentru elevi, momentul expunerii a avut o semnificație aparte. Ceea ce realizaseră în timpul orelor de TIC a ieșit din spațiul clasei și a devenit parte dintr-un demers vizibil pentru comunitatea școlară. O expoziție de acest tip oferă elevului sentimentul că munca lui are un public și un scop. Nu mai este doar „o temă pentru școală”. Este un produs pe care îl poate arăta, explica și asuma.

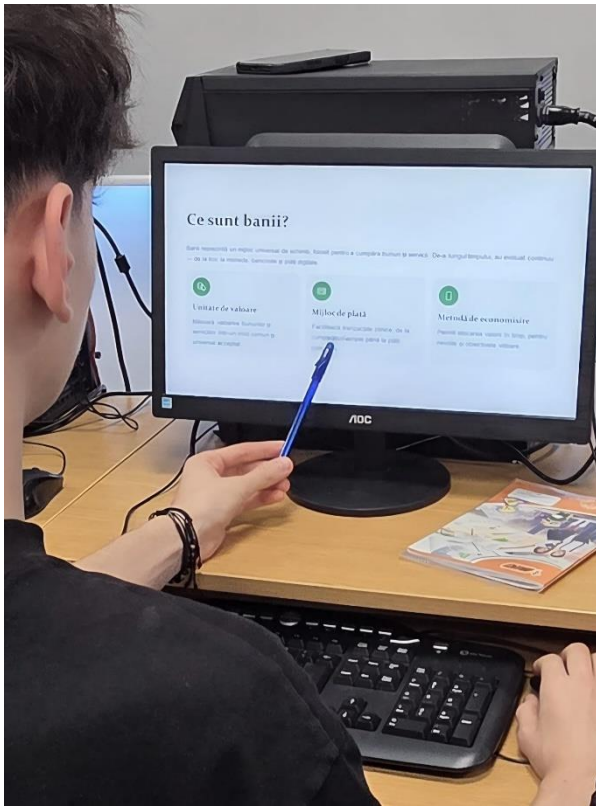
Proiectul a creat o legătură firească între două direcții importante ale educației contemporane. Pe de o parte, elevii au fost puși în situația de a reflecta asupra banilor și a

responsabilității financiare. Pe de altă parte, au utilizat competențele digitale pentru a comunica ceea ce au învățat. Această combinație este relevantă pentru viața reală. Un tânăr are nevoie nu doar să înțeleagă concepte financiare, ci și să poată căuta informații, să evalueze surse, să creeze conținut și să comunice eficient într-o societate profund digitalizată. Prin urmare, activitatea nu a fost doar despre bani și nici doar despre TIC. A fost despre competențe pentru viață.

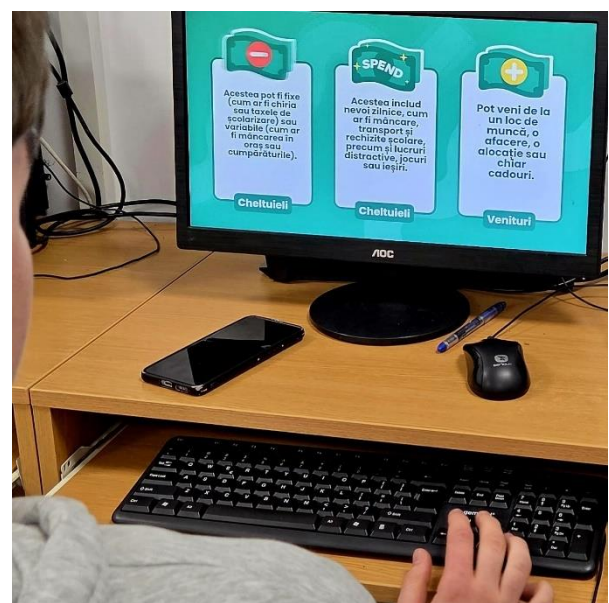
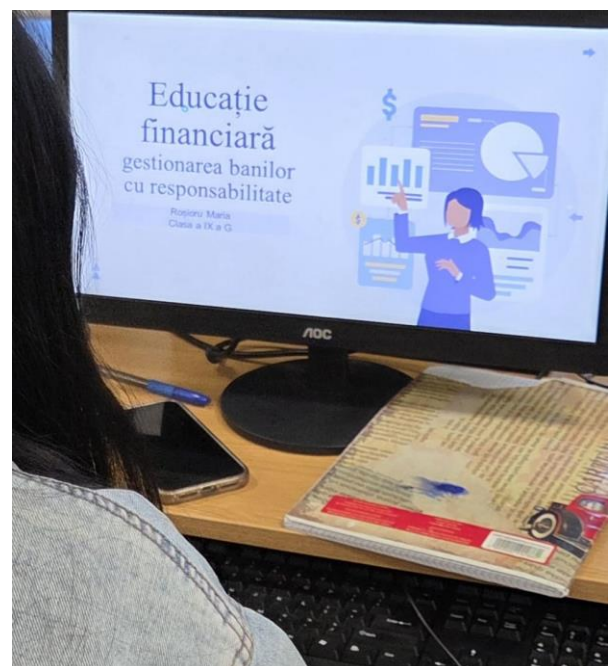
În calitate de profesor de TIC și coordonator al activităților, prof. Corina Simionescu a urmărit ca elevii să descopere că tehnologia poate fi folosită pentru a exprima idei, pentru a crea și pentru a transmite mesaje importante. Valoarea unei astfel de activități nu stă doar în produsul final. Stă în proces. În întrebările pe care elevii și le-au pus. În încercările și corecturile făcute. În alegerea unei imagini sau a unui mesaj. În discuțiile despre ce înseamnă să cheltuești responsabil. În bucuria de a vedea, la final, propria lucrare într-o expoziție. Iar pentru profesor, poate cel

mai important rezultat este să vadă că o competență învățată la clasă poate fi transferată într-un context autentic.

„Banii în viața noastră: educație, responsabilitate, viitor” este, în fond, un proiect despre viitor. Elevii de astăzi vor deveni adulții care vor lua decizii financiare, vor avea propriile venituri, vor economisi, vor investi, vor face cumpărături și vor trebui să își stabilească prioritățile. Nu putem anticipa toate situațiile cu care se vor confrunța. Putem însă să îi pregătim să gândească înainte de a decide. Iar școala poate face acest lucru prin activități în care informația este legată de viața reală și în care elevul este pus în situația de a crea, de a argumenta și de a-și asuma propriile alegeri. Expoziția realizată de elevii Colegiului Național Pedagogic „Spiru Haret” Focșani este, din această perspectivă, mai mult decât o

colecție de lucrări. Este o imagine a felului în care o temă importantă poate fi transformată, prin creativitate și tehnologie, într-o experiență de învățare autentică. Și, poate, cea mai frumoasă lecție a proiectului este constă în faptul că educația financiară nu începe atunci când primim primul salariu. Începe atunci când învățăm să facem alegeri.

A doua șansă în educație - program de formare avizat MEC -

Inf. dr. Simionescu Corina

Bibl. Stela Stănoiu

Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

În anul școlar 2025–2026, programul de formare „**A doua șansă în educație**”, avizat prin Aviz MEC nr. 3676/DGMCDRSIP/18.11.2025, a oferit - unui număr de 115 de profesori absolvenți - posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare pentru a răspunde mai bine unor situații educaționale complexe.

Programul, cu o durată de 25 de ore, dintre care 12 ore în regim sincron și 13 ore asincron, a fost construit în jurul ideii conform căreia fiecare elev trebuie să aibă posibilitatea de a reveni pe drumul educației, iar profesorul are nevoie de instrumente și strategii pentru a-l sprijini în acest parcurs.

În calitate de formator, am urmărit ca activitățile să depășească nivelul informațiilor teoretice și să ofere participanților repere pe care să le poată utiliza efectiv în activitatea didactică.

Programul „A doua șansă” presupune o abordare educațională adaptată unor elevi cu experiențe școlare diferite, cu ritmuri de învățare și nevoi diverse. Din acest motiv, profesorul trebuie să fie pregătit să privească dincolo de rezultatul școlar și să identifice ce îl

poate ajuta pe fiecare elev să continue să învețe.

Activitățile de formare au creat contexte pentru analizarea unor situații concrete, pentru reflecție și pentru identificarea unor soluții aplicabile în practica de la clasă.

Accentul a fost pus pe flexibilitate, adaptarea demersului didactic și construirea unui climat educațional în care elevul să poată recupera, progresa și căpăta încredere în propriile posibilități.

Un obiectiv important al programului a fost dezvoltarea competențelor profesionale necesare personalului implicat în educația remedială și preventivă.

Profesorii au fost încurajați să privească dificultățile de învățare nu ca pe simple „lipsuri” ale elevului, ci ca pe situații care necesită intervenții adaptate.

O intervenție educațională eficientă începe prin observare, continuă prin identificarea nevoilor și se concretizează în activități adecvate nivelului și posibilităților elevului.

În acest context, profesorul devine nu doar transmițător de cunoștințe, ci și sprijin

pentru recuperare, progres și reintegrare educațională.

Un alt element important al formării l-a constituit dezvoltarea competențelor necesare elaborării planurilor de dezvoltare educațională diferențiată.

Fiecare elev are propriul ritm. De aceea, un demers didactic eficient nu poate fi construit exclusiv după un model unic. Profesorul trebuie să poată stabili obiective realiste, să selecteze activități potrivite și să urmărească progresul individual.

Participanții au fost orientați spre construirea unor demersuri educaționale care să răspundă concret la întrebări precum: *De unde pornește elevul? Ce are nevoie să învețe? Cum îl pot sprijini? Cum urmăresc progresul?* Aceste întrebări pot transforma planificarea într-un instrument viu, adaptat elevului.

Un aspect important al programului a fost *dezvoltarea competențelor digitale pentru sprijinirea elevilor în procesul de învățare.*

Tehnologia poate reprezenta un sprijin valoros pentru elevii care au nevoie de explicații suplimentare, de exercițiu, de materiale vizuale sau de posibilitatea de a lucra într-un ritm propriu.

Profesorii au fost încurajați să descopere modalități prin care resursele digitale pot completa activitatea tradițională și pot face învățarea mai accesibilă și mai atractivă.

Nu instrumentul digital este important în sine, ci felul în care profesorul îl integrează în demersul educațional.

Cei 115 profesori absolvenți ai programului au parcurs un traseu de formare care a combinat întâlnirile sincrone cu activitățile asincrone.

Cele 12 ore sincron au oferit cadrul pentru dialog, clarificări, exemple și schimb de experiență, în timp ce cele 13 ore asincron au permis aprofundarea și aplicarea individuală a celor discutate. Această alternare a creat un echilibru între învățarea împreună și reflecția individuală.

Pentru un formator, unul dintre cele mai importante momente este acela în care participantul începe să lege informația nouă de propria experiență și să se întrebe: „*Cum pot folosi acest lucru cu elevii mei?*” Acolo începe, de fapt, transferul real al formării în practica didactică.

Dincolo de competențele profesionale și digitale dobândite, programul a transmis mesajul conform căruia *educația poate redeschide drumuri.*

Pentru unii elevi, programul „A doua șansă” poate însemna revenirea la școală. Pentru alții, poate însemna recuperarea unor achiziții, recâștigarea încrederii sau descoperirea faptului că pot reuși. Iar în spatele fiecărei astfel de reușite se află un profesor care a știut să adapteze, să încurajeze și să nu renunțe.

Formarea celor 115 cadre didactice reprezintă, astfel, mai mult decât finalizarea unui program de 25 de ore. Este o investiție în profesori care pot contribui la construirea unor parcursuri educaționale mai flexibile, mai

incluzive și mai apropiate de nevoile reale ale elevilor. Pentru că, uneori, „a doua șansă” nu înseamnă să o luăm de la capăt. Înseamnă să găsim o altă cale de a merge mai departe.

Corina Simionescu
Integrarea tehnologiilor digitale în programul „A doua șansă în educație”

Cuprins

Introducere 7

Capitolul I. Structura și funcționarea programului „A doua șansă în educație” 12

A. Repere metodologice pentru cadrele didactice 12
1.1. Grupul-țintă și procesul de înscriere 12
1.2. Documentația necesară 12
1.3. Organizarea procesului de învățământ 13
1.4. Trasee educaționale în ADS Secundar 13
1.5. Evaluarea și recunoașterea competențelor 14
1.6. Curriculum și sprijin suplimentar 15
1.7. Finalizarea și certificarea studiilor 16

B. Sinteza planurilor-cadru și a programelor școlare pentru învățământul gimnazial (Actualizate în 2024) 17
Programul „A doua șansă” în învățământul secundar inferior 17
1. Cadrul legislativ și evoluția reglementărilor 17
2. Structura curriculară și planurile-cadru 18
3. Oferta națională de discipline opționale 18

C. Fundamentarea Strategiei de integrare a disciplinelor opționale din Oferta Națională în Curriculumul la Decizia Școlii (CDS) 19
1.1. Contextul strategic al flexibilizării curriculare în învățământul gimnazial 19

ACTIVITĂȚILE DE CERC METODIC CU BIBLIOTECARI ȘCOLARI ȘI PROFESORII DOCUMENTARIȘTI DIN JUDEȚUL VRANCEA ÎN ANUL ȘCOLAR 2025-2026

Bibl. Stela Stănoiu
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

Casa Corpului Didactic este centru metodologic pentru bibliotecari, documentariști, profesori documentariști etc. De asemenea, coordonează metodologic activitatea centrelor de documentare și informare din județ și a profesorilor documentariști, asigură coordonarea metodologică a activităților din bibliotecile unităților de învățământ din județ.

În acest context a fost organizată activitatea de cerc metodic cu aceste categorii profesionale.

Obiectivele activităților metodice sunt:

1. **Promovarea lecturii:** Crearea unui mediu care să încurajeze elevii să citească și să dezvolte obiceiuri sănătoase de lectură.
2. **Accesibilitatea informației:** Asigurarea accesului la o gamă variată de resurse informaționale, atât fizice, cât și digitale.
3. **Sprijin pentru curriculum:** Oferirea de suport informațional pentru activitățile didactice și proiectele școlare.
4. **Dezvoltarea abilităților de informare:** Organizarea de activități care să dezvolte abilitățile de căutare și evaluare a informației.

Aceste activități sunt un real schimb de bune practici

Prima activitate a fost **Consfătuirea bibliotecarilor școlari și a profesorilor documentariști**, care a avut loc în data de 20 octombrie 2025. Activitatea a debutat în prima de zi din săptămâna dedicată Zilelor Casei Corpului Didactic Vrancea.

Au participat 38 de bibliotecari școlari și profesori documentariști. A fost prezentat un raport asupra activităților de cerc metodic din anul școlar trecut, informații de la Conferința Națională a Asociației Bibliotecarilor din România și programul activităților pentru anul școlar 2025-2026.

La activitate a fost prezentă doamna inspector general, precum și doamna inspector general adjunct.

Cu acest prilej a fost realizată o expoziție de carte și fotodocumente, dedicate lui Simion Mehedinți Simion Mehedinți (n. 16 octombrie 1868, Soveja, România – d. 14 decembrie 1962, patronul spiritual al instituției.

Următoarea activitate a fost:
„Biblioteca școlară – spațiu esențial în educație”

Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Vrancea, a organizat în data de 11 noiembrie 2025 Cercul metodic al bibliotecarilor școlari și al profesorilor documentariști din județ

Activitatea s-a desfășurat la Școala Gimnazială „Ion Basgan” din Focșani, într-un cadru educativ și cultural deosebit, în biblioteca școlii și în sala clasei I D.

În debutul evenimentului, doamna prof. Alina Dima, director al Școlii Gimnaziale „Ion Basgan” Focșani, și domnul prof. Tiberiu Dima, director adjunct, au adresat cuvinte de bun venit participanților și invitaților, subliniind importanța bibliotecii școlare ca spațiu formativ, cultural și de dezvoltare personală.

La eveniment au participat:

Doamna Inspector Școlar General, prof. dr. Livia-Silvia Marcu, care a evidențiat rolul bibliotecii școlare ca spațiu esențial în procesul educațional și al bibliotecarului ca mediator între carte, elev și profesor. Dumneaei a apreciat implicarea bibliotecarilor școlari vrânceni în cultivarea gustului pentru lectură și cultură autentică, adresând felicitări gazdelor și organizatorilor.

Doamna Inspector Școlar General Adjunct, prof. Lauriana Ailincuței, a subliniat rolul bibliotecii în dezvoltarea competențelor de lectură și gândire critică, încurajând transformarea bibliotecii școlare într-un spațiu modern, interactiv și deschis colaborării.

Doamna Director al Casei Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, prof. Ionica Dumitrache, a prezentat direcțiile de acțiune ale instituției în sprijinul bibliotecarilor și profesorilor documentariști, evidențiind importanța formării continue și a proiectelor inovative.

Domnul Inspector școlar pentru limba și literatura română, prof. drd. George Panțică, a vorbit despre biblioteca școlară ca centru de resurse pentru învățare și creativitate, subliniind parteneriatul bibliotecar–profesor ca element esențial al educației moderne.

Doamna prof. Stela Stănoiu, bibliotecar metodist la CCD „Simion Mehedinți” Vrancea, a prezentat proiectele și resursele puse la dispoziția rețelei de biblioteci școlare.

Secțiunea științifică și artistică a inclus:

Referatul „Biblioteca școlară – spațiu esențial în educație” și prezentarea „Din activitățile bibliotecii – Mai ieri era astăzi”, susținute de Ana-Maria Enache, bibliotecar școlar la Școala Gimnazială „Ion Basgan” Focșani.

Programul a continuat cu momente literar-artistice susținute de elevii școlii:

„Lumina din carte, bucuria din scenă” –
clasa a II-a D, coord. prof. înv. prim. Denisa
Danțiș și bibl. Ana-Maria Enache;

„Îți recomand un prieten, Cartea” –
clasa a IV-a A, coord. prof. înv. prim. Carmen
Tomescu și bibl. Ana-Maria Enache;

„Școala e și ea o carte” – clasa I D,
coord. prof. Lucica Dumitru.

Evenimentul s-a finalizat cu o
dezbateri profesională pe tema rolului
bibliotecarului școlar în comunitatea
educațională contemporană, urmată de un
schimb de bune practici și propuneri pentru
activități viitoare.

În data de 23 aprilie, cu prilejul Zilei
 Internaționale a Cărții și a Dreptului de Autor,
precum și a Zilei Bibliotecarului din România s-

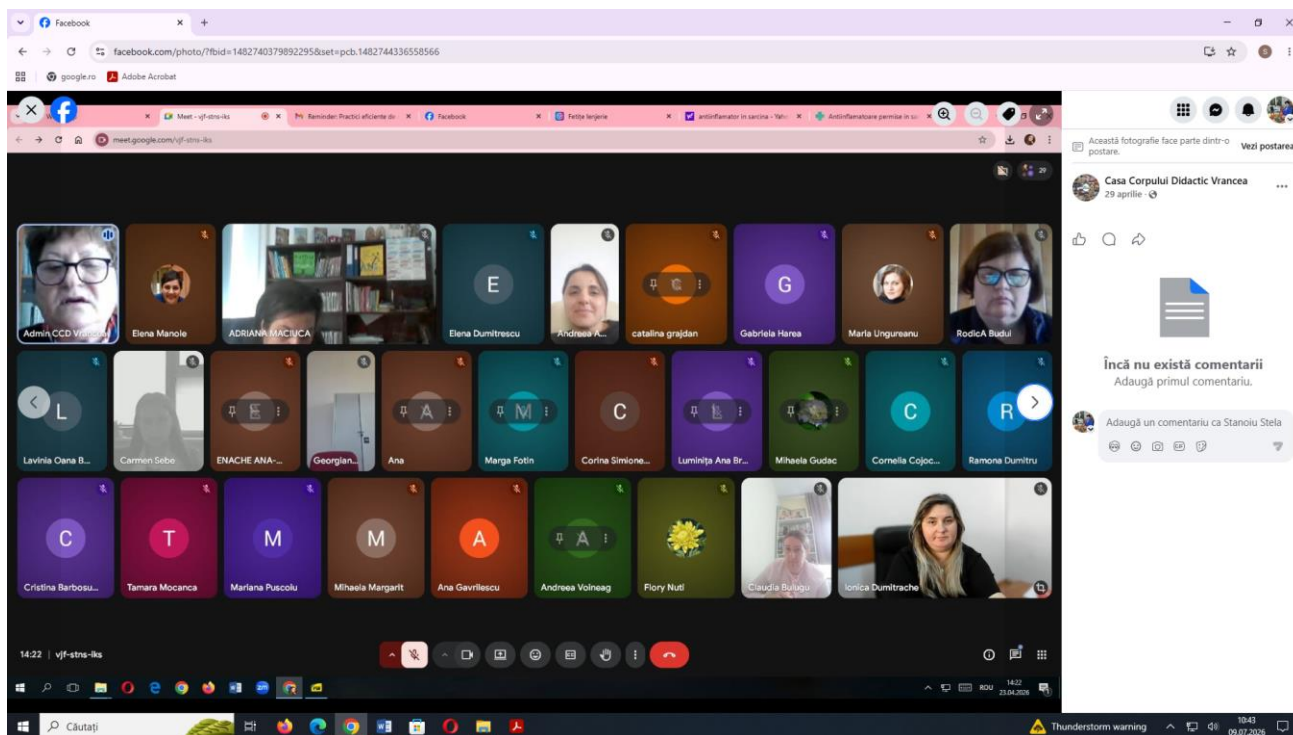
a organizat **Simpozionul „Biblioteci și
bibliotecari în era digitalizării”**. Simpozionul a
fost on line și s-a adresat cadrelor didactice și
didactice auxiliare din învățământ. Au
participat cadre didactice, atât din județul
Vrancea, cât și din județele Bacău, Sibiu, Olt.

Au fost prezentate 6 lucrări, după care
au urmat dezbateri pe tema propusă.

Întâlnirea a reflectat implicarea
bibliotecarilor școlari vrânceni în susținerea
educației prin cultură, lectură și creativitate.

Casa Corpului Didactic „Simion
Mehedinți” Vrancea continuă să sprijine
formarea profesională și promovarea valorilor
culturale și educaționale în rândul cadrelor
didactice și al personalului din unitățile de
învățământ vrâncene.

MONITORIZAREA CDI-urilor DIN JUDEȚUL VRANCEA ÎN ANUL ȘCOLAR 2025-2026

Bibl. Stela Stănoiu
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

Casa corpului didactic asigură înființarea, monitorizarea, coordonarea și evaluarea activității centrelor de documentare și informare din județ, potrivit reglementărilor în vigoare. Casa corpului didactic coordonează metodologic activitatea centrelor de documentare și informare din județ și a profesorilor documentariști. În județul Vrancea funcționează 18 centre de informare și documentare înființate în cadrul programului „Educație pentru informație”.

Centrele de documentare și informare se subordonează conducerii unității de învățământ în care au fost înființate.

Centrele de documentare și informare reprezintă centre de resurse pluridisciplinare care pun la dispoziția elevilor, cadrelor didactice și a comunității informații pe suporturi diferite (fond de carte, reviste, casete audio, video, CD ROM-uri, calculatoare etc.), pun în practica proiecte de animație culturală, desfășoară activități pedagogice, precum și activități de formare continuă pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar.

CDI concentrează în același spațiu un fond documentar actual, pluridisciplinar, pe suporturi multiple, adaptat nevoilor beneficiarilor și specificului unității de învățământ, mijloace de documentare și informare, echipamente și instrumente de exploatare a resurselor, un spațiu adaptat organizării și desfășurării activităților specifice, precum și personal calificat în domeniul științelor documentării și informării. CDI deservește întreaga comunitate educativă a unității de învățământ și este parte integrantă a unității de învățământ. Este centrul cu resurse de informare pluridisciplinare, multimedia, multisupport. El pune la dispoziția elevilor și a profesorilor, a întregii comunități toate informațiile necesare desfășurării activității școlare sau pentru lărgirea orizontului cultural al individului. Furnizează documentele necesare informării școlare și profesionale a elevilor în vederea integrării lor socio-profesionale.

În centrele de documentare lucrează profesori documentariști sau bibliotecari-responsabili de CDI.

În Vrancea avem 5 profesori documentariști (CDI- Liceul Tehnologic „Eremia Grigorescu” Mărășești, CDI – Școala Gimnazială Slobozia Bradului, CDI- Școala Gimnazială „Al. Vlahuță” Gugești, Școala Gimnazială Vizantea Răzășească și Școala Gimnazială Paltin). În celelalte 13 centre avem încadrați bibliotecari-responsabili de CDI, dar toți au și pregătirea de profesor documentarist.

Anula se realizează activitate de monitorizare a CDI-urilor din județ. Aceasta s-a realizat conform Planului de monitorizare, îndrumare și evaluare al CCD Vrancea, pentru anul școlar 2025-2026, nr. 757/19.09.2025. La activitate de monitorizare au participat profesor metodist Mocanca Tamara și bibliotecar Stănoiu Stela (care are și pregătirea de profesor documentarist), responsabili cu activitatea CDI-urilor din județ.

Activitatea a constat în vizite la fața locului, prin care s-au verificat documentele existențe, spațiile și alte aspecte ce țin de activitatea CDI.

Obiectivele monitorizării:

01- Urmărirea aplicării în practică a standardelor de amenajare și dotare a CDI-ului;

02- Verificarea documentelor de proiectare a activității CDI;

03- Evaluarea activității profesorului documentarist.

În acest an școlar au fost monitorizate 3 CDI-uri din județ: Liceul Teoretic „Ioan Slavici” Panciu, Școala Gimnazială Vizantea Răzășească și Școala Gimnazială Paltin.

La Liceul Teoretic „Ioan Slavici” Panciu este angajat bibliotecar cu normă întreagă, care este responsabil CDI, care are și pregătirea de profesor documentarist și gestionează cu maximă responsabilitate fondul documentar și echipamentele din cadrul CDI. De asemenea, în spațiul CDI se desfășoară o multitudine de activități.

La Școala Gimnazială Vizantea Răzășească este angajat profesor documentarist cu 5 ore pe săptămână, iar la Școala Gimnazială Paltin, profesor documentarist cu ½ normă.

Scopul de bază a activității într-un CDI este satisfacția utilizatorilor iar principalele obiective sunt atragerea elevilor spre lectură, promovarea CDI ca resursă pluridisciplinară mereu deschisă precum și stabilirea unor relații de colaborare, accesul elevilor la instruire. Prin activitățile desfășurate în cadrul CDI se urmărește centrarea atenției asupra priorităților definite în proiectul școlii (asigurarea unei educații de calitate pentru dezvoltarea individului sa în plan social în scopul de a deveni cetățeni activi și responsabili, deplin conștienți de propria valoare), realizarea lor în colaborare cu toți partenerii implicați în activitatea școlară și

extrașcolară, precum și adaptarea politicii educaționale naționale la nevoile și specificul școlii și publicului căruia i se adresează.

La CDI Vizantea Răzășească se desfășoare nenumărate activități în CDI și în parteneriat cu CDI, cu alte instituții din localitate și din județ, precum și cu comunitatea locală.

Prin existența unui CDI funcțional se are în vedere:

- favorizarea accesului la informație și cultură a elevilor, cadrelor didactice și membrilor comunității locale, menținerea școlii în centrul comunității locale, cât și definirea sa ca pol de cultură al comunității școlare;

- identificarea nevoilor de informare a utilizatorilor CDI (elevi, cadre didactice, membrii comunității locale), ceea ce presupune stabilirea, împreună cu cadrele didactice, a unei strategii de educație pentru informație și formare a unei culturi informaționale a elevilor (care trebuie să redescopere plăcerea de a citi), strategie ce va fi reflectată prin activități periodice specifice;

- realizarea activităților propuse prin implicarea activă a comunității locale, în special a părinților în viața școlii și a CDI;

- promovarea activităților CDI în rândul utilizatorilor CDI (elevi, cadre didactice, comunitatea locală);

- utilizarea mijloacelor alternative pentru formarea competențelor elevilor, cetățeni activi și responsabili, deplin conștienți de propria valoare), realizarea lor în colaborare cu toți partenerii implicați în activitatea școlară și extrașcolară, precum și adaptarea politicii educaționale naționale la nevoile și specificul școlii și publicului căruia i se adresează.

CDI-urile din școlile: Liceul Teoretic „Ioan Slavici” Panciu, Școala Gimnazială Vizantea Răzășească și Școala Gimnazială Paltin respectă normele de organizare, conform proiectului.

La CDI Liceul Panciu și Școala Vizantea Răzășească s-au alocat fonduri pentru actualizarea echipamentelor și a fondului de carte.

La CDI Paltin s-au făcut mai puține investiții și o mai mică preocupare pentru achiziția de carte.

Responsabilii C.D.I și profesorii documentariști au ca principal scop sprijinirea personalul didactic al școlii pentru desfășurarea cât mai eficientă a activităților asigurând și punând la dispoziția utilizatorilor toate materialele și aparatura din dotarea bibliotecii/Centrului de documentare și informare al școlii. Aceștia participă la activitățile de cerc metodic și la alte cursuri de formare profesională, organizate atât de CCD, cât și de alte instituții.

Activitățile s-au desfășurat conform planificării, atingând scopul și obiectivele propuse.

Există resursele necesare pentru desfășurarea unei activități corespunzătoare;

- aplicarea principiilor învățării centrate pe elev în cadrul activităților;

- s-a acumulat experiența prin derularea unor proiecte și programe educaționale;

- animațiile culturale incluse în activitățile elevilor - folosirea strategiilor didactice de tip activ, participativ, formativ;

- susținere din partea școlii;

Sunt încheiate parteneriate care ajută foarte mult, la schimburi de experiență, la promovarea activității și imaginii unității de învățământ.

Puncte tari:

Amplasarea centrală, personal calificat, colaborare foarte bună cu cadrele didactice.

Participarea elevilor la diverse activități, cadre didactice implicate în proiectele CDI-urilor.

Contribuția la dezvoltarea instituțională și la promovarea imaginii unității s-a realizat prin:

- Implicarea în realizarea ofertei educaționale;

- Promovarea ofertei educaționale și a sistemului de valori al unității de învățământ la nivelul comunității locale;

- Facilitarea procesului de cunoaștere, înțelegere, însușire și respectare a regulilor sociale;

- Inițierea și derularea proiectelor și parteneriatelor;

- Valorizarea activităților CDI în cadrul comunității;

- Comunicarea și promovarea activităților derulate și a rezultatelor acestora.

CDI-urile monitorizate respectă standardele de performanță și sunt extrem de utile în școlile respective.

Ca recomandări au fost: continuarea activităților cu impact asupra elevilor, cadrelor didactice și comunității, realizarea de acorduri de parteneriat cu mai multe instituții, precum și alocarea de fonduri pentru achiziția de echipamente noi cărți.

De asemenea, la sfârșitul anului școlar centrele de documentare transmit fișe de evaluare și fișa politicii documentare. Fișe care sunt transmise Ministerului Educației.

Pe baza concluziilor desprinse din activitate de monitorizare se va realiza monitorizarea derulării activităților și a planului pentru îmbunătățire activității.

DE LA UNIREA PRINCIPATELOR LA ROMÂNIA MODERNĂ: O COMPARAȚIE ÎNTRE 1859 ȘI 2026 – LECȚII PENTRU VIITOR Un demers de reflecție istorică, educațională și civică

prof. metodist Mirela-Doina Serea
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

În luna ianuarie a anului 2026, în contextul aniversării Unirii Principatelor Române, a fost organizat simpozionul cu tema **„De la Unirea Principatelor la România Modernă: o comparație între 1859 și 2026 – Lecții pentru viitor”**, o manifestare cu caracter științific, educațional și formativ, construită în jurul unei problematice de actualitate: în ce măsură cunoașterea trecutului poate contribui la înțelegerea prezentului și la proiectarea responsabilă a viitorului?

Alegerea acestei teme a pornit de la premisa că istoria nu reprezintă doar memoria unor evenimente, ci constituie un important spațiu de reflecție asupra valorilor, deciziilor și experiențelor care au contribuit la configurarea societății actuale. Momentul 1859, prin semnificația sa pentru constituirea statului român modern, oferă un reper fundamental pentru analiza parcursului istoric al României, în timp ce anul 2026 permite o privire retrospectivă asupra transformărilor produse de-a lungul timpului și asupra responsabilității generației actuale față de viitor.

O perspectivă comparativă asupra trecutului și prezentului

Simpozionul a urmărit depășirea perspectivei strict comemorative asupra Unirii Principatelor și transformarea acestui moment fondator într-un prilej de **analiză, reflecție și dialog interdisciplinar**. Punerea în relație a României din 1859 cu România din 2026 a oferit posibilitatea evidențierii unor transformări fundamentale în plan politic, social, economic, cultural și educațional, dar și identificării unor valori care își păstrează relevanța dincolo de schimbările istorice.

Obiectivele activității au vizat aprofundarea cunoașterii procesului de constituire și modernizare a statului român, valorificarea semnificației istorice a Unirii Principatelor, stimularea cercetării și a dialogului științific, precum și dezvoltarea capacității de analiză critică și comparativă. În egală măsură, s-a urmărit stimularea interesului pentru istoria națională și pentru patrimoniul cultural, precum și identificarea unor valori și principii ale experienței istorice

care pot constitui repere pentru societatea contemporană.

Astfel, activitatea a fost proiectată nu doar ca un exercițiu de rememorare, ci ca o experiență intelectuală capabilă să genereze întrebări asupra prezentului: **Ce s-a schimbat? Ce s-a păstrat? Ce valori au făcut posibilă modernizarea României? Și, mai ales, ce putem învăța din 1859 pentru România viitorului?**

Competențe dezvoltate prin cercetare și dialog

Dimensiunea formativă a simpozionului s-a concretizat prin dezvoltarea unui ansamblu de competențe relevante pentru educația contemporană. Documentarea și selectarea informațiilor, analiza critică a surselor, interpretarea faptelor istorice, formularea unor argumente și construirea unor concluzii fundamentate au contribuit la consolidarea **competențelor de cercetare și gândire critică**.

Prezentarea și susținerea lucrărilor au solicitat, de asemenea, dezvoltarea **competențelor de comunicare academică**, participanții fiind încurajați să își structureze coerent ideile, să utilizeze un limbaj adecvat și să dialogheze argumentat cu perspective diferite.

Caracterul interdisciplinar al temei a favorizat dezvoltarea capacității de a realiza

conexiuni între domenii și de a interpreta fenomenele istorice din perspective multiple. În acest context, competența de **a învăța să înveți**, autonomia intelectuală și disponibilitatea pentru cercetare au devenit componente firești ale activității.

Un loc aparte l-au ocupat **competențele civice și sociale**. Reflectarea asupra momentului 1859 a creat cadrul pentru discutarea unor valori precum solidaritatea, cooperarea, responsabilitatea, asumarea unui proiect comun și implicarea în viața comunității. Din această perspectivă, educația istorică se întâlnește cu educația pentru cetățenie democratică, iar cunoașterea trecutului devine o premisă pentru participarea responsabilă la viața societății.

Educația pentru cetățenie și construirea identității

Unirea Principatelor reprezintă un reper major al istoriei naționale, însă valoarea sa educațională depășește simpla cunoaștere a evenimentului. Înțelegerea contextului în care a fost realizată Unirea presupune analiza unor procese politice și sociale complexe și, în același timp, înțelegerea rolului pe care îl pot avea voința colectivă, dialogul și asumarea unui obiectiv comun.

În acest sens, activitatea a urmărit consolidarea **conștiinței istorice și a**

identității culturale, într-o perspectivă compatibilă cu valorile societății democratice și europene. Cunoașterea propriei istorii și valorizarea patrimoniului național nu exclud deschiderea către diversitate și dialog intercultural, ci pot constitui fundamentul unei identități asumate și echilibrate.

Educația istorică poate deveni astfel o formă de educație pentru responsabilitate: înțelegând modul în care generațiile anterioare au construit instituții și au luat decizii cu efecte pe termen lung, generațiile actuale pot reflecta mai responsabil asupra propriilor opțiuni și asupra impactului acestora asupra viitorului.

Simpozionul ca formă de dezvoltare profesională continuă

Activitatea a avut și o importantă dimensiune de **dezvoltare profesională continuă**, prin stimularea cercetării, a schimbului de experiență și a reflecției asupra practicilor educaționale.

Pentru cadrele didactice, participarea la o manifestare științifică reprezintă un context în care cunoașterea disciplinară se poate transforma într-o experiență profesională complexă. Elaborarea unei lucrări, documentarea, analiza surselor, formularea concluziilor și prezentarea publică a rezultatelor contribuie la dezvoltarea unui

profil profesional bazat pe autonomie, reflecție și învățare permanentă.

Într-o societate în care rolul cadrului didactic se află într-o continuă transformare, formarea profesională nu poate fi limitată la actualizarea informației de specialitate. Ea presupune dezvoltarea capacității de a selecta și interpreta informația, de a gândi critic, de a comunica și de a transforma cunoașterea într-o resursă educațională relevantă pentru elevi și comunitate.

Din această perspectivă, simpozionul s-a constituit într-un spațiu de interferență între **cercetare, formare profesională, educație și cultură**.

Ținte strategice și direcții de dezvoltare

Activitatea s-a înscris în mai multe direcții strategice relevante pentru educația permanentă. Una dintre acestea a fost promovarea **educației istorice și a valorilor identitare**, prin stimularea interesului pentru istoria națională și patrimoniul cultural.

O altă țintă strategică a fost dezvoltarea **gândirii critice și a competențelor de analiză**, prin încurajarea unei raportări argumentate la surse, evenimente și interpretări istorice.

În același timp, activitatea a urmărit stimularea **culturii cercetării și a dialogului profesional**, prin crearea unui cadru de comunicare științifică și schimb de idei.

O direcție strategică importantă a constituit-o dezvoltarea competențelor necesare societății contemporane – comunicare, colaborare, documentare, analiză, utilizarea critică a informației și autonomie intelectuală –, precum și consolidarea dimensiunii civice a educației.

Nu în ultimul rând, a fost urmărită **valorificarea și diseminarea rezultatelor**, prin transformarea contribuțiilor participanților într-un produs editorial cu valoare documentară și educațională.

De la activitate la produs științific: volumul colectiv

Un rezultat esențial al demersului îl reprezintă **publicarea lucrărilor prezentate în cadrul simpozionului într-un volum colectiv**, coordonat de **Mirela-Doina Serea**.

Volumul, apărut la **Editura Cartea Vrânceană, Focșani, 2026**, cu **ISBN 978-606-95542-9-6**, reprezintă o formă concretă de valorificare și diseminare a activității științifice.

Publicarea contribuțiilor conferă simpozionului o dimensiune de continuitate, întrucât rezultatele cercetării nu rămân circumscrise momentului desfășurării manifestării, ci sunt conservate și puse la dispoziția unui public mai larg. În acest fel, volumul poate deveni o resursă pentru cadre didactice, cercetători, studenți și pentru toți

cei interesați de istoria României, de procesul de modernizare a societății și de rolul educației în formarea cetățeanului contemporan.

Din perspectivă educațională, volumul colectiv poate fi valorificat în activități de documentare, proiecte interdisciplinare, cercuri și activități extracurriculare, precum și în contexte de formare continuă a cadrelor didactice. Astfel, produsul editorial dobândește o funcție multiplă: **documentară, științifică, educațională și culturală**.

Rezultate și impact

Rezultatele activității pot fi analizate la mai multe niveluri. La nivel cognitiv, demersul a contribuit la aprofundarea cunoașterii momentului 1859 și a procesului de modernizare a României. La nivel metodologic, a stimulat cercetarea, analiza surselor și formularea unor interpretări argumentate. La nivel comunicațional, a oferit participanților posibilitatea de a-și valorifica rezultatele prin prezentare și publicare.

La nivel formativ, activitatea a contribuit la dezvoltarea gândirii critice, a autonomiei intelectuale și a competențelor de comunicare și colaborare. La nivel civic și axiologic, a stimulat reflecția asupra responsabilității individuale și colective, asupra importanței solidarității și asupra

rolului educației în construirea unei societăți responsabile.

Un rezultat important îl constituie și **crearea unei resurse intelectuale cu caracter durabil**, prin apariția volumului colectiv. Această dimensiune editorială transformă activitatea într-un demers cu impact potențial pe termen lung și creează premise pentru continuarea cercetării și a dialogului pe tema raportului dintre istorie, educație și societate.

Lecția trecutului și responsabilitatea viitorului

Subtitlul simpozionului – **„Lecții pentru viitor”** – sintetizează perspectiva fundamentală a întregului demers. A privi către 1859 din perspectiva anului 2026 înseamnă mai mult decât a constata distanța temporală dintre două momente istorice. Înseamnă a reflecta asupra capacității unei societăți de a construi un proiect comun și asupra responsabilității fiecărei generații de a continua, adapta și îmbogăți acest proiect.

Generația care a realizat Unirea Principatelor a demonstrat importanța viziunii, a perseverenței, a cooperării și a capacității de a transforma un ideal într-o construcție politică durabilă. România contemporană se confruntă cu provocări diferite, dar nevoia de dialog, educație, responsabilitate și solidaritate rămâne actuală.

De aceea, una dintre concluziile esențiale ale simpozionului este că **educația reprezintă puntea dintre memorie și viitor**. Prin educație, trecutul este cunoscut și interpretat; prin reflecție critică, acesta devine sursă de învățare; iar prin formarea competențelor și a valorilor, lecțiile sale pot fi transformate în responsabilitate.

În concluzie, simpozionul **„De la Unirea Principatelor la România Modernă: o comparație între 1859 și 2026 – Lecții pentru viitor”** s-a constituit într-un demers complex, situat la intersecția dintre cercetarea istorică, educație, formare profesională, cultură și responsabilitate civică.

Prin obiectivele sale, activitatea a urmărit nu doar aprofundarea cunoașterii unui moment fundamental al istoriei naționale, ci și dezvoltarea unor competențe relevante pentru societatea contemporană. Prin țintele strategice asumate, a promovat cercetarea, gândirea critică, educația pentru cetățenie, valorizarea patrimoniului și formarea continuă. Prin rezultatele sale, concretizate inclusiv în publicarea volumului colectiv, a asigurat o formă durabilă de valorificare și diseminare a contribuțiilor participanților.

Volumul colectiv **„De la Unirea Principatelor la România Modernă: o comparație între 1859 și 2026 – Lecții pentru**

viitor”, coordonat de Mirela-Doina Serea, Editura Cartea Vranceană, Focșani, 2026, ISBN 978-606-95542-9-6, devine astfel expresia concretă a unui demers în care cercetarea și educația se întâlnesc cu memoria istorică și cu responsabilitatea față de viitor.

În ultimă instanță, lecția anului 1859 nu aparține doar trecutului. Ea poate deveni o

resursă pentru prezent și o invitație la responsabilitate: să înțelegem de unde venim, să evaluăm cu luciditate unde ne aflăm și să avem capacitatea de a construi, prin educație, dialog și solidaritate, România pe care ne-o dorim în viitor.

Bibliografie

1. **Mirela-Doina Serea (coord.)**, *De la Unirea Principatelor la România Modernă: o comparație între 1859 și 2026 – Lecții pentru viitor*, Editura Cartea Vranceană, Focșani, 2026, ISBN 978-606-95542-9-6.

ZILELE CASEI CORPULUI DIDACTIC „SIMION MEHEDINȚI” VRANCEA

Educație, cultură, tradiție și viziune pentru școala vrânceană

*prof. metodist Mirela-Doina Serea
Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea*

În perioada 20–23 octombrie 2025, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea a organizat o serie de activități reunite sub genericul **„Zilele Casei Corpului Didactic «Simion Mehedinți» Vrancea”**, un eveniment dedicat educației, formării profesionale, culturii și valorilor care definesc comunitatea educațională vrânceană.

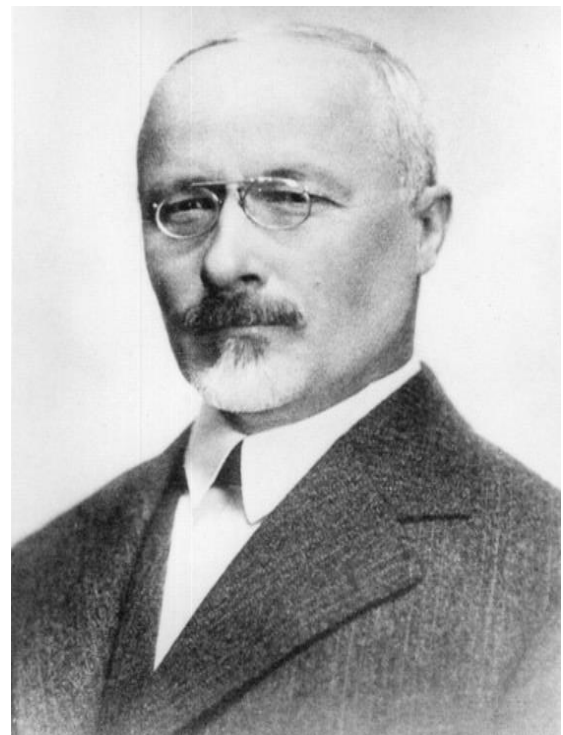

Manifestarea a reprezentat un prilej de întâlnire, reflecție și valorizare a experiențelor educaționale, reunind cadre didactice, bibliotecari școlari, profesori documentariști și reprezentanți ai instituțiilor partenere.

Programul a debutat luni, 20 octombrie 2025, la sediul Casei Corpului

Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, prin festivitatea de deschidere susținută de prof. Ionica Dumitrache, directorul CCD Vrancea.

Un moment important al zilei l-a constituit organizarea expozițiilor de carte și fotodocumente dedicate personalității lui Simion Mehedinți – savantul geograf și pedagogul creștin, precum și expoziția realizată în parteneriat cu Școala Gimnazială Nr. 2 Bordeasca Veche, intitulată **„Călător prin spațiu și idei: moștenirea geografică a lui Simion Mehedinți”**.

Prin aceste demersuri, patrimoniul cultural și științific al marelui geograf și pedagog vrâncean este readus în atenția generațiilor actuale, fiind transformat într-o resursă educațională vie.

De asemenea, consfătuirea județeană a bibliotecarilor școlari și a profesorilor documentariști, coordonată de bibl. Stela Stănoiu, a oferit un cadru pentru schimbul de experiență, identificarea unor bune practici și consolidarea rolului bibliotecii și al centrului de documentare în școala contemporană.

Parteneriatul dintre Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți: Vrancea și Inspectoratul Școlar Județean Vrancea

Un rol esențial în susținerea și dezvoltarea activităților educaționale îl are colaborarea permanentă dintre Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea și Inspectoratul Școlar Județean Vrancea, parteneriat construit pe dialog, responsabilitate instituțională și preocuparea comună pentru creșterea calității educației. Sub coordonarea doamnei prof. dr. Livia Silvia Marcu, inspector școlar general și cu sprijinul doamnei prof. Lauriana Ailincuței, inspector școlar general adjunct, această colaborare contribuie la corelarea activităților de formare continuă cu nevoile reale ale școlilor și ale cadrelor didactice din județ. Printr-o comunicare eficientă și prin susținerea inițiativelor educaționale, cele două instituții

pot transforma experiența, expertiza și resursele disponibile în proiecte, programe de formare și oportunități concrete pentru profesori și elevi. Consolidarea acestui parteneriat reprezintă, astfel, o direcție strategică pentru construirea unei comunități educaționale vrâncene unite, inovatoare și orientate spre performanță, în care fiecare instituție își aduce propria contribuție la dezvoltarea școlii.

Formarea continuă și profesorul digital

Cea de-a doua zi a manifestării, 21 octombrie 2025, a fost dedicată în special dezvoltării profesionale și adaptării educației la provocările societății digitale.

Simpozionul „Profesorul digital”, cu sesiuni de comunicări științifice susținute de inf.dr. Corina Simionescu și prof. Ionica Dumitrache – directorul C.C.D.Vrancea, a creat un spațiu de dialog asupra transformărilor prin care trece profesia didactică și asupra necesității dezvoltării competențelor digitale ale cadrelor didactice.

Într-o școală aflată într-o continuă transformare, profesorul este chemat nu doar să transmită informații, ci să devină facilitator al învățării, creator de contexte educaționale și utilizator responsabil al tehnologiei.

Parteneriate și deschidere europeană

Programul a continuat miercuri, 22 octombrie 2025, prin activitatea de diseminare a proiectelor Erasmus+, realizată

de reprezentanții CCD Vrancea – prof. Marius Măciucă și bibl. Stela Stănoiu.

Prezentarea experiențelor europene și valorificarea rezultatelor proiectelor Erasmus+ constituie un important instrument pentru transferul de bune practici și pentru stimularea participării instituțiilor de învățământ la proiecte de cooperare europeană.

Învățarea prin colaborare și comunitate

Ultima zi, 23 octombrie 2025, a adus în prim-plan activitatea filialelor și colaborarea dintre instituțiile educaționale. Vizita de lucru la filiala CCD Vrancea – Școala Gimnazială „V.D. Cotea” Vidra, Centrul de Informare și Documentare din cadrul Școlii Gimnaziale Paltin, a reprezentat un exemplu de învățare organizațională, schimb de experiență și consolidare a rețelei educaționale județene.

Prin întreaga sa structură, evenimentul a demonstrat că o instituție de formare continuă nu înseamnă doar cursuri și activități metodice, ci și comunitate profesională, cultură, memorie, inovație și capacitatea de a privi spre viitor.

ȚINTE STRATEGICE PENTRU VIITOR

Pornind de la experiența „Zilelor Casei Corpului Didactic «Simion Mehedinți» Vrancea”, pot fi conturate câteva direcții strategice care să susțină dezvoltarea instituției în perioada următoare:

1. Consolidarea rolului CCD Vrancea ca centru județean de formare și inovare educațională
Dezvoltarea unor programe de formare adaptate nevoilor reale ale școlii și cadrelor didactice.

2. Accelerarea digitalizării educației și dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor

Promovarea utilizării eficiente și responsabile a tehnologiei, a resurselor educaționale digitale și a inteligenței artificiale în procesul de învățare.

3. Valorificarea patrimoniului cultural și educațional vrâncean

Promovarea personalității și operei lui Simion Mehedinți, precum și a valorilor culturale locale, prin expoziții, proiecte interdisciplinare, resurse educaționale și activități dedicate elevilor și profesorilor.

4. Dezvoltarea rețelei de parteneriate educaționale

Consolidarea colaborării dintre CCD, școli, biblioteci, centre de documentare, instituții culturale, autorități locale și organizații educaționale.

5. Extinderea dimensiunii europene a educației

Stimularea participării școlilor vrâncene la proiecte Erasmus+ și valorificarea rezultatelor acestora prin diseminare și transfer de bune practici.

6. Crearea unei comunități profesionale bazate pe schimb de experiență

Dezvoltarea unor contexte în care profesorii să poată împărtăși experiențe, metode, resurse și soluții pentru provocările actuale ale școlii.

7. Transformarea CCD într-un spațiu al ideilor și al dialogului educațional

Organizarea periodică de simpozioane, dezbateri, expoziții, conferințe și întâlniri profesionale care să stimuleze reflecția asupra educației.

Un pas spre viitor

„Zilele Casei Corpului Didactic «Simion Mehedinți» Vrancea” au fost mai mult decât o succesiune de activități. Au fost o reafirmare a misiunii instituției de a fi

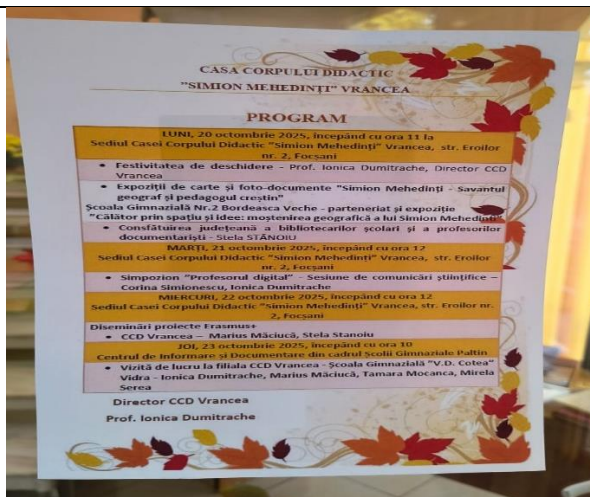
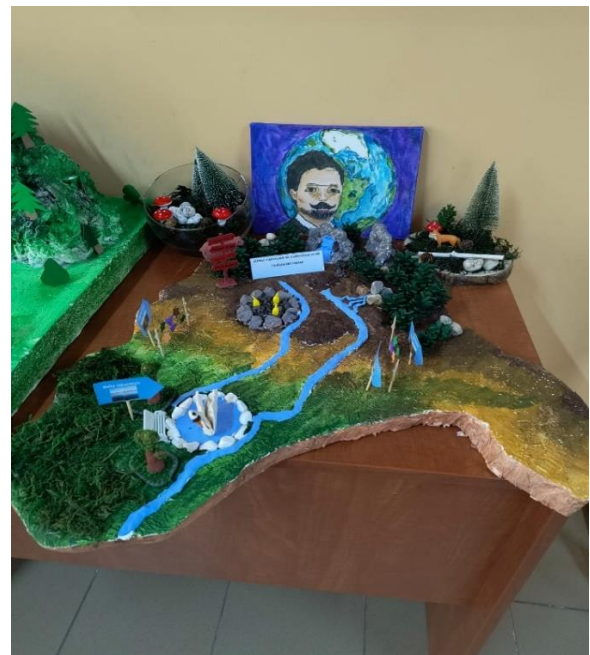
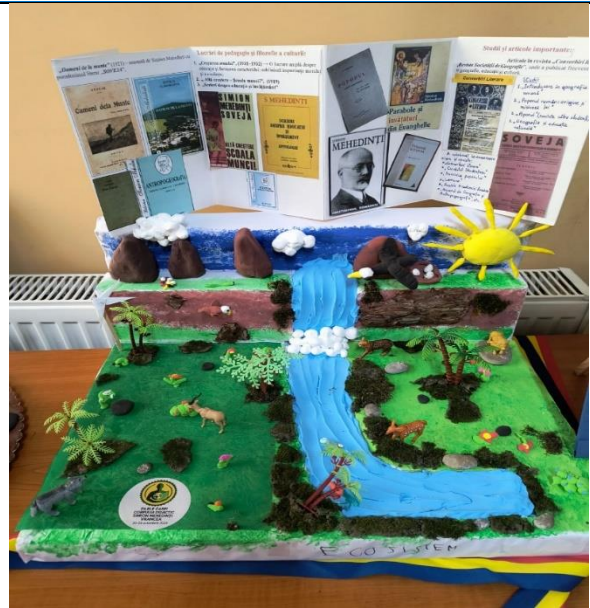
aproape de școală, aproape de profesor și aproape de comunitate.

Moștenirea lui Simion Mehedinți – preocuparea pentru cunoaștere, educație, cultură și formarea omului – poate deveni astfel un reper pentru viitor.

De la tradiție la inovație, de la experiență la perspectivă, Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea își propune să rămână un spațiu al formării, al dialogului și al schimbării în bine a educației vrâncene.

Educația nu înseamnă doar transmiterea cunoașterii, ci construirea unui viitor în care fiecare profesor și fiecare școală devin parte din schimbare.

Publicațiile Editurii Casei Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea, „Cartea Vrânceană”

Inf. dr. Simionescu Corina

Bibl. Stela Stănoiu

Casa Corpului Didactic „Simion Mehedinți” Vrancea

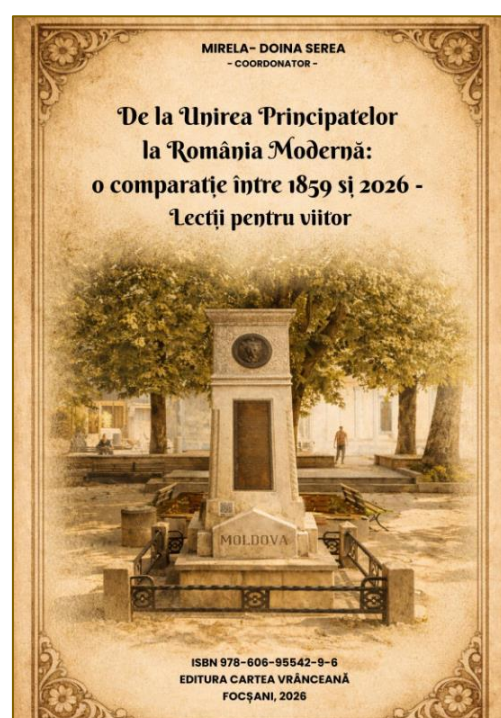
Activitatea editorială a Editurii „Cartea Vrânceană” reflectă preocuparea constantă pentru valorificarea experiențelor și inițiativelor din domeniul educației. Publicațiile reunite în această ediție ilustrează diversitatea temelor abordate și contribuția profesorilor la dezvoltarea profesională și la promovarea bunelor practici.

Volumele și ghidurile metodice publicate aduc împreună experiențe didactice, resurse pentru profesori, rezultate ale unor demersuri de cercetare și exemple de bună practică, oferind totodată un spațiu pentru diseminarea activităților desfășurate în comunitatea educațională vrânceană.

Dintre publicațiile recente se remarcă lucrările dedicate educației digitale și inteligenței artificiale, programului „A doua șansă”, educației pentru mediu, dezvoltării limbajului la preșcolari, precum și volumele colective cu tematică istorică.

Prin aceste apariții editoriale, Editura „Cartea Vrânceană” contribuie la păstrarea, promovarea și transmiterea experienței profesionale, transformând proiectele și ideile profesorilor în resurse care pot fi valorificate de întreaga comunitate educațională.

Câteva dintre publicațiile recente sunt prezentate în imaginile de mai jos.

**ISSN 3100-606X ISSN-L 3100-606X
EDITURA CARTEA VRÂNCEANĂ
FOCȘANI, VRANCEA**

**<https://ccdfocsani.ro/>
ccd_vrancea@yahoo.com**